

Onsdag den 13. marts 2013 (D)

1

68. møde

Onsdag den 13. marts 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene

1) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren stadig som i en kronik i Politiken af 20. august 2012 om nedsættelse af selskabsskatten, at det er et tvivlsomt sigte, hvis man vil ruste virksomhederne til international konkurrence ved hjælp af en lavere selskabsskat? (Spm. nr. S 1277).

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke forhold har gjort, at ministeren har ændret opfattelse, for så vidt angår nedsættelse af selskabsskatten, fra efteråret 2012, hvor Venstre foreslog det, men hvor regeringen afviste forslaget, og til i dag, hvor regeringen selv fremsætter forslag om lavere selskabsskat? (Spm. nr. S 1278).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvorfor mener ministeren, at så alvorlige sager som pædofilisager skal kunne forældes? (Spm. nr. S 1315).

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en indsat, der er dømt for vold med døden til følge, løslades med en reststraf på mere end 1.000 dage, sådan som det ifølge TV 2 den 22. februar 2013 er sket i forhold til en af de toneangivende medlemmer af den storkøbenhavnske bandesammenslutning, LTF – Loyal to Familia? (Spm. nr. S 1316).

5) Til skatteministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Hvordan forholder ministeren sig til, at den teknologi, som var forudsat i udbuddet af et system til opkrævning af lastbilafgifter i Danmark, baserede sig på en kendt teknologi (GNSS-baseret positionering), der i dag bruges i Tyskland, Slovakiet og Ungarn og er ved at blive indført i Frankrig og Belgien?

(Spm. nr. S 1206).

6) Til skatteministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen valgte at udbyde systemet til opkrævning af danske lastbilafgifter som OPP-projekt med deraf følgende fordyrelse af de årlige omkostninger til driften af systemet? (Spm. nr. S 1207).

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvorfor mener ministeren, at der skal være forskel på ydelsen, afhængigt af om man er henholdsvis uddannelsesparat eller aktivitetsparat, jf. regeringens udspil om en reform af kontanthjælpssystemet? (Spm. nr. S 1284).

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvilke krav vil ministeren stille til en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, for at denne kan modtage den høje ydelse? (Spm. nr. S 1285).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er det »integrationspålæg«, der er omtalt i regeringens forslag til kontanthjælpsreform, ikke efter ministerens opfattelse identisk med de eksisterende regler, hvor det allerede i dag er muligt at aktivere en indvandrer i et tilbud med danskundervisning og trække i kontanthjælpen, såfremt den ledige ikke møder op? (Spm. nr. S 1306).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil det at omdøbe aktivering af indvandrere til »integrationspålæg« efter ministerens mening have en positiv beskæftigelseffekt, og forventer ministeren, at alene det at omdøbe indsatsen vil opveje de massive negative konsekvenser, regeringens afskaffelse af kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og starthjælpen har haft for beskæftigelsen blandt indvandrere i Danmark? (Spm. nr. S 1307).

11) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan mener ministeren, at en mobiltelefon-app, en undersøgelse af kønsroller og en udvidelse af en oplysningskampagne – tiltag, der nævnes i Redegørelse/Perspektiv- og Handlingsplan 2013 – kan mindske den ekstreme grad af social kontrol og få indvandrerkvinderne ud på det danske arbejdsmarked? (Spm. nr. S 1322).

Kl. 13:00

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 179 (Forslag til lov om ophævelse af lov om anvendelse af Christianiaområdet) og

Lovforslag nr. L 180 (Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.)).

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 181 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Beskyttelse af børn og unge mod overgreb m.v.)).

Ministeren for ligestilling og kirke og ministeren for nordisk samarbejde (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 182 (Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejds gange m.v.)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 183 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej og civile prøvesagkyndige i politiet)).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 184 (Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven. (Gebyr for anmeldelse af fusioner)).

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 185 (Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Forbud mod fremme af terrorisme i programvirksomhed m.v.)).

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Lovforslag nr. L 186 (Forslag til lov om ændring af lov om Statstidende. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital levering af meddelelser til optagelse i Statstidende)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget handels- og investeringsministeren og forsvarsministeren.

Til handels- og investeringsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Kim Andersen (V)

Mads Rørvig (V)

Flemming Damgaard Larsen (V)

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Nikolaj Villumsen (EL)

Troels Lund Poulsen (V)

Mads Rørvig (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig?

Det er ikke tilfældet.

I første runde har spørger og minister hver 2 minutters taletid, og herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til hr. Kim Andersen for første spørgsmål til handels- og investeringsministeren.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 93**Kim Andersen (V):**

Er der noget, jeg skal trykke på? Tak.

Jeg vil gerne spørge handels- og investeringsministeren, hvad regeringen har af overvejelser i forhold til at tilføre vores eksportfremmesystem flere ressourcer samlet set – ikke bare flere midler.

I en tid, hvor vi har problemer med væksten og problemer med at få skabt job hjemme, er det jo vigtigt, at vi giver vores eksportvirksomheder optimale muligheder for at udvikle sig. Her tænker jeg i særdeleshed på det, vi kalder SMV'erne, altså små og mellemstore virksomheder, som jo er dem, vi har flest af herhjemme, og som rummer et ganske stort potentiale i forhold til at udvikle sig og skabe værditilvækst og dermed også job. Men det er også den slags virksomheder, der har en struktur, som måske ikke tager sigte på at nå til udlandet – hverken til nærmarkedene eller til BRIKS-landene.

Der synes jeg vi har set, at regeringen har skåret ned på bevillingerne til eksportfremmeindsatsen. Det synes jeg er meget beklageligt, og jeg vil gerne høre, hvad ministeren har tænkt sig at gøre i den sammenhæng.

Så vil jeg gerne spørge, hvad regeringen i øvrigt gør internationalt for at begrænse den omsiggribende protektionisme, som vi desværre oplever i de her år, og som er i strid med WTO-intentionerne og EØS-traktaten, og som i det hele taget ikke er fremmende for en international arbejdsdeling.

Endelig vil jeg som det tredje også gerne have ministerens bud på, hvordan vi – gerne i fællesskab – får brudt den fastlåste situation omkring Norge, der har indført nogle eksorbitant store toldforhøjelser på landbrugsprodukter og gartnerivarer. Blomster fra EU og særlig fra Danmark bliver ramt.

Jeg ved, at ministeren har været stærkt engageret i det spørgsmål, og jeg vil gerne rose ministeren og hendes ministerium for den indsats, der har været gjort indtil nu. Men vi er jo ikke i mål, vil jeg sige til ministeren, og derfor må vi klø på med den sag, for den koster altså danske arbejdspladser, og den er i åbenlys strid med nogle dyrebare principper for frihandel.

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:05 for at tilgodese en BRIKS-strategi, men så vi går på to ben og fastholder en både-og-strategi både derude og her omkring os. Det håber jeg ministeren er enig i og vil følge op på.

Kl. 13:08

Kl. 13:05

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:08

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Altså, jeg er jo glad for den positive indstilling, der er til Eksportrådets indsats rundtomkring i verden. Og jeg tager hr. Kim Andersens ord for det, når han siger, at han ønsker, at vi skal bruge flere ressourcer generelt på eksportindsatsen.

Hvis vi kigger på vores bevillinger, kan vi se, at det jo desværre har været sådan, at man fra 2001 til 2011 beskar bevillingerne til Eksportrådet med 27 pct. – det er næsten en tredjedel af bevillingerne. Det er så lykkedes os fra 2011 til 2012 og fra 2012 til 2013 at bevare det samme niveau for bevillingerne, nemlig 490 mio. kr., der bruges til eksportfremme. Så det ikke korrekt, at der er skåret i bevillingerne til eksportfremme rundtomkring i verden.

Udfordringen er selvfølgelig, at vi godt ved, at det, Danmark lever af, er eksport, og at man jo altid kan have et ønske om at sætte flere penge af. Men i den nuværende økonomiske situation, hvor vi er hårdt spændt for – det tror jeg også at Venstre anerkender – er det ikke sådan, at der er flere penge til rådighed. Det interessante er jo, at det alligevel med det, der var lagt op til af besparelser år efter år, og som lå i de planer, der var tilbage fra den tidligere regeringens tid, er lykkedes at beholde et bevillingsniveau på det samme, altså 490 mio. kr. Heraf kommer lidt over 100 mio. kr. fra den timebetaling, som virksomhederne betaler for at bruge vores tjenester ude i verden. Det var den ene del.

Den anden del er i forhold til de små og mellemstore virksomheder. Jeg er meget opmærksom på, at nogle af dem, der leverer arbejdspladser her i Danmark, er de små og mellemstore virksomheder. Derfor kigger vi også meget nøje på, hvad det er for nogle indsatser, der virker over for dem. Det er ikke alt, der virker over for dem. De kan i øjeblikket bevilges gratis hjælp bl.a. til at finde ud af, hvordan et marked er – det kunne jo være det kinesiske. Men noget af det, vi ved virker rigtig godt, er, når vi holder dem i hånden, fra de får ideen om, at de gerne vil ind på et vækstmarked, som jo ofte er det, der er det svære at komme ind på for en lille virksomhed, til de faktisk får ordren i den sidste ende. Det er det, vi kalder Vitusprogrammet, og det har vi sat flere ressourcer af til, fordi vi netop er opmærksomme på, at det virker i sidste ende og skaber arbejdspladser.

Nu nåede jeg ikke at svare på de to andre spørgsmål, men det er ikke af manglende vilje.

Kl. 13:07

Formanden:
Hr. Kim Andersen.

Kl. 13:07

Kim Andersen (V):

Jeg synes, der er en ting, som bliver overset i den her diskussion. Jeg er i og for sig helt indforstået med, at vi skal lave en satsning på BRIKS-landene, men det er ikke godt, hvis det er på bekostning af nærmarkederne, som vi jo ved pr. tradition er den første station for de små og mellemstore virksomheders eksportindsats. Og der er jo kæmpe muligheder her.

Altså, hvis vi bare går til Tyskland, som jo er vores største eksportland, og som aftager, så vidt jeg husker, 17 pct. af den samlede eksport, og kommer vi bare 100 eller 150 km syd for Hamborg, så er danske virksomheders gøren og laden syd for den grænse meget, meget beskeden, og det er vel et af de mest velstående områder i hele Europa. Det måtte være åbenlyst, at der her var mulighed for en bedre og stærkere dansk indsats. Det vil jeg gerne have at ministeren sætter fokus på, så vi nu ikke trækker ressourcer ud af de muligheder

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg ser det ikke som et enten-eller, jeg ser det som et både-og. Vi skal både være til stede på nærmarkederne, og vi skal sådan set også være til stede i BRIKS-landene.

Hvis jeg skal være helt ærlig, synes jeg jo, at det indre marked i Europa har sejret i den grad, og det betyder, at danske virksomheder ikke på samme måde står med handelsbarrierer eller problemer i Europa. Derfor er vi også nødt til at gøre en særlig indsats i BRIKS-landene. Det er ikke det samme at være en dansk producent, der gerne vil sælge til Tyskland – man oplever jo ikke toldbarrierer, man oplever jo sådan set heller ikke problemer med toldpapirer eller tekniske handelsbarrierer i form af tidsforsinkelser og lignende – som at være en, der gerne vil sælge til vækstmarkederne. Det er en helt anden indsats, der er tale om, fordi vi ikke har de samme spilleregler.

Jeg plejer at sige, at jeg synes, at det indre marked har sejret sig næsten ihjel, men det har det ikke, det har sejret sig ud over alle grænser, for det er det, det i virkeligheden gør: Det leverer løsningen på det problem, som vi ellers står med rundtomkring i verden.

Hvis jeg skal svare på det med protektionisme, vil jeg sige, at vi må erkende, at der er en stigende protektionisme. Den har sådan set været globalt stigende de sidste 10 år, og vi kan simpelt hen f.eks. se det i kravet til lokalproduktion. Hvis man skal have en vindmølle-farm i et land, stilles der nu krav til, at dele skal være lokalt produceret, og det gøres der i stigende grad. Det er noget af det, vi diskuterer både i WTO – og der må vi sige at vi er lidt udfordret af, at forhandlingerne er gået lidt i stå eller i hvert fald ikke bevæger sig fremad – og i vores bilaterale handelsaftaler, bl.a. når vi kommer til diskussionen om amerikanerne og sådan set også canadierne. Norge vender jeg så tilbage til.

Kl. 13:10

Formanden:
Hr. Kim Andersen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:10

Kim Andersen (V):

Tak for svaret. Jeg vil lige holde fast i det med Tyskland. Der er så store muligheder for dansk økonomi i Tyskland, og der er et mega potentiale for danske virksomheder. Jeg ville være så glad, hvis ministeren her i dag ville sige, at man vil gå hjem og lave en særlig strategi for danske virksomheder på det tyske marked, særlig det marked, der ligger syd for Hamborg. Vi er simpelt hen for ringe repræsenteret der. Jeg synes, det er en selvstændig opgave for Eksportrådet og for den danske udenrigstjeneste, der arbejder med eksport, at satse på det område her.

Med hensyn til Norge skal vi altså have brudt nordmændenes fastlåsthed i forhold til protektionisme op. Og jeg vil gerne høre, hvad den danske regering vil gøre over for nordmændene. Er man parat til at lave sanktioner i EØS-systemet, i forbindelse med at EØS-aftalen skal genforhandles? Det, vi oplever fra norsk side på det her område, hvor man lader udenlandske virksomheder og brancher opdyrke et marked, hvorefter man i virkeligheden fortrænger dem for at begunstige nogle ganske få norske producenter, er simpelt hen urimeligt, og det er i modstrid med både ånd og bogstav i EØS-traktaten.

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:11 kr., som ministeren oplyser i svaret til Erhvervsudvalget, spørgsmål 25?

Kl. 13:14

Kl. 13:11 **Formanden:**
Ministeren.

Kl. 13:14

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Først med hensyn til det tyske marked: Jeg kommer ikke til at lave en selvstændig strategi for Tyskland, fordi jeg sådan set mener, at vi har gang i rigtig mange elementer i forhold til Tyskland; vi er bredt repræsenteret i Tyskland. Men jeg er enig med spørgeren i, at vi har en udfordring i forhold til det sydlige Tyskland, og da jeg var i München sidst, havde jeg en debat med vores folk, der sidder nede på innovationscenteret, om, hvad vi gør i forhold til at få bredt danske interesser ud.

Problemet er for små og mellemstore virksomheder, at de kigger i deres nærområder. Det er ikke det samme, som at vores nærområder ikke er vigtige for mig, og at vi ikke laver en strategi for det. Jeg synes, en strategi skal handle om, hvad vi kan gøre med hensyn til politisk regulering osv., og der er udfordringen sådan set ikke i forhold til Tyskland; det handler mere om, hvordan vi strategisk sætter ind i forhold til noget af det, det tyske marked efterspørger. 62 pct. af vores eksport går til vores nærmærkede, så jeg er meget opmærksom på, at det er en udfordring, og at vi hele tiden skal fastholde den procent. Men væksten i Europa er lav; væksten er til gengæld til stede i resten af verden. 90 pct. af verdens vækst foregår uden for EU, og det er vi også nødt til at erkende.

Så vil jeg sige med hensyn til Norge, at vi jo kæmper med nordmændene. Jeg lagde mærke til, at det norske Storting havde en debat i går eller i forgårs, hvor et stort flertal bakkede op om den norske regerings linje, som jo har været en voldsom forøgelse af toldsatserne. Vi har en konkret sag i forbindelse med hortensiaer, men vi har sådan set også problemet med ost, lam og oksekød, hvor vi snakker om trecifrede beløb i toldforøgelser. Det er helt uacceptabelt, og det har vi også gjort nordmændene opmærksom på.

Der er møde i EU's markedsadgangskomiteé den 22. marts, og der tager Danmark endnu en gang spørgsmålet op over for Kommissionen for at gøre det klart, at det ikke er acceptabelt. Og vi er ikke alene i EU-kredsen; der er mange lande, der står bag Danmark i forhold til at presse Norge. Det har også betydet, at Kommissionen har indledt et enormt pres på Norge i forhold til at få landbruget med i EØS-aftalen, og det er jo det, der er udfordringen. Det er ikke med i forhandlingerne i øjeblikket, og vi skal have det med, hvis vi skal kunne presse Norge rent juridisk. Jeg er enig i, at moralsk er det forkasteligt, men vi har ikke et juridisk håndtag i dag.

Kl. 13:13

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til handels- og investeringsministeren er af hr. Mads Rørvig. Værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 94

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Ministeren ligger jo ikke på den lade side med hensyn til at sende alle mulige strategier ud for vækstmarkederne. Vi skal jo ud på vækstmarkederne, vi skal leve af vores eksport. Men hvordan hænger det sammen med, at ministeren både på eksportfremmebevillingerne og på bevillingerne til den statslige investeringsfremmeindsats reducerer bevillingerne, altså gør det mindre attraktivt at investere i Danmark fra statens side og gør mindre ud af at understøtte de virksomheder, der vil ud på markederne, med en hjælpende hånd, for eksportfremmeindsatsen i 2013 falder fra 452 mio. kr. til 423 mio.

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Altså den samlede indsats via Eksportrådet er i 2013 på 490 mio. kr., heraf finansierer Eksportrådet cirka 106 mio. kr. via indtægter fra virksomhederne. Hvis man kigger på billedet, så har vi faktisk ikke ændret vores finansiering fra 2011 til 2012 og fra 2012 til 2013, på trods af at økonomien i Danmark er presset. Det er sådan set korrekt, hvis man kigger bag tallene, at nogle af pengene bliver finansieret fra andre ministeriers side. Det er f.eks. hele vores innovationsindsats, som tidligere har været finansieret via Udenrigsministeriets budgetter, nu er det Forskning- og Videnskabsministeriet, der finansierer den del, men bevillingen er sådan set den samme, det vil jeg gerne slå fast.

For det andet vil jeg sige, at i forbindelse med at vi snakker om, at vi skal ud i verden, er der ingen tvivl om, at hvis vi skal sikre Danmark i en tid med økonomisk krise, så skal vi både fastholde og også øge vores eksport; det er jeg sådan set helt enig med spørgeren om. Vi har lige knækket kurven med hensyn til BRIK-landene. For første gang i 10 år er det lykkedes os at erobre markedsandele. Det mener jeg bl.a. skyldes, at virksomhederne i stigende grad bevæger sig længere væk fra Danmark, men også, at de har fået øjnene op for, at 90 pct. af væksten sådan set foregår uden for EU, og hvis man gerne som virksomhed vil vækste og i sidste ende skabe arbejdspladser i Danmark, så kræver det også, at man bevæger sig længere væk end det europæiske marked.

Kl. 13:16

Formanden:
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:16

Mads Rørvig (V):

Jeg kan godt se, at nu krævede det lidt talgymnastik af ministeren at sno sig uden om, at ministeren skærer ned, både når det gælder eksportfremmeindsatsen, og når det gælder den statslige investeringsfremmeindsats. Jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at ministeren begynder på alle mulige udregninger med andre ministerier og alt muligt andet for at dække over, at ministeren skærer ned.

Ministeren kan jo også svare på: Hvor mange medarbejdere er der i Eksportrådet udeomkring? Er der flere eller færre end under den tidligere regering? I Venstre har vi jo sagt, at vi vil opprioritere området med vores finanslovsforslag, vi lagde frem. Vi vil simpelt hen give det et ekstra boost, fordi vi synes, at det er en skam, at ministeren skærer ned på området, for det er det, der skal tjene penge til Danmark fremadrettet. Vi oplever jo positive tal for eksporten rundt omkring, bl.a. til USA, hvor der er kommet tal fra her den anden dag. Jeg må sige, at det ikke er på grund af ministeren, men nærmere på trods af ministeren, når ministeren sådan skærer ned på området. Så kan ministeren ikke bekræfte, at der er færre medarbejdere i Eksportrådet, der laver eksportfremmeindsats nu og i 2013, end der var i 2012?

Kl. 13:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:17

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg tror, at det, der er vigtigt, er, at vi ikke laver talgymnastik hverken fra den enes eller den andens side. Det, der er væsentligt, er, hvad der er af penge. Om de kommer fra Udenrigsministeriets bevillinger, sådan som det slavisk står også i det svar, som er blevet oversendt til hr. Mads Rørvig tidligere, eller om indsatsen bliver finansieret fra et andet ministerium, er sådan set ligegyldigt, bare vi har indsatsen, og den samlede indsats for Eksportrådet er 490 mio. kr., og det er det samme, som det var i 2011 og i 2012.

Men jeg vil da gerne gå 10 år tilbage, for hvis vi kigger på 2001-2010, hvor hr. Mads Rørvigs parti sad i regering, kan vi se, at man jo skar Eksportrådets indsats med 27 pct. Det mener jeg er alvorligt, og derfor har vi jo også på trods af den økonomiske krise, på trods af at vi har skullet skære alle andre steder i centraladministrationen, fastholdt niveauet lige præcis for Eksportrådet, fordi vi synes, at det er vigtigt. Men der er ingen tvivl om, at den finansielle krise jo også presser de offentlige finanser. Der har jeg også lagt mærke til, at Venstre flere gange har foreslået, at man kan spare i de offentlige finanser.

Så vil jeg sige, at hvis man kigger på vækstplanen, kan man se, at vi jo har lagt meget klart op til, at man bl.a. skal bruge 25 mio. kr. til yderligere tiltag på eksporten, og det er selvfølgelig også en mulighed, Venstre kan benytte sig af, hvis det er så vigtigt for Venstre at foreslå yderligere i forhandlingerne om vækstplanen.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Mads Rørvig for sidste spørgsmål.

Kl. 13:18

Mads Rørvig (V):

Enten taler ministeren usandt fra sin plads, eller også giver ministeren usande oplysninger i det papir, jeg står med. Almindelig del, spørgsmål 25: Hvad er den statslige eksportfremmeindsats – ikke fordelt på ministerier – i 2012? Den er 452 mio. kr. Hvad er den i 2013? Den er 423 mio. kr. Det er en reduktion. Og jeg synes jo, at det er ærgerligt, at ministeren skal omkring andre ministerier og se, hvad der skete i 2001, for at bortforklare det her.

Jeg havde egentlig håbet, at vi sammen kunne kigge fremad og sige: Skal vi ikke satse på det her område? Ministeren siger, at hun er presset på økonomien, og at den statslige økonomi er presset, og det er sikkert også rigtigt nok, men ministeren har jo også lige fremsat et forslag om at sænke skatten med 10 mia. kr., så det er der jo, kan man sige, penge til inden for den statslige ramme med vækstplanen.

Så vil ministeren ikke arbejde for, at når vi måske har vedtaget en vækstplan og i august-september måned skal til at kigge på en næste finanslov, at der kommer flere midler til det her område, præcis som Venstre foreslog, da vi fremlagde vores finanslovudspil i august 2012.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren

Kl. 13:19

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

2001 til 2011 synes jeg sådan set er lidt væsentligt også at kigge på, for der er Eksportrådets bevillinger blevet skåret med 27 pct. Den her regering har ikke skåret i Eksportrådets bevillinger, de er blot blev finansieret af forskellige kasser. Det svar er korrekt, som hr. Mads Rørvig henviser til, for det handler sådan set om Udenrigsministeriets bevillinger. Hvis han lægger mærke til det, er der også en

note i det svar i forhold til det, Forskningsministeriet bidrager med. Men lad det nu ligge.

Jeg er sådan set enig med spørgeren i, at det er vigtigt, at vi prioriterer den her indsats, at vi bliver ved med at bruge kræfter på vores eksportindsats rundt omkring i verden. Derfor kigger vi jo også bl.a. på de samlede rammevilkår for danske virksomheder. Der kigger vi jo på, hvordan vi kan dygtiggøre deres medarbejdere, for det ved vi er rigtig vigtigt, hvis de skal klare sig i den internationale konkurrence. Og vi kigger på, at de har en god infrastruktur, at de har gode handelsbetingelser, når de skal handle med andre lande.

Men jeg er en lille smule overrasket over spørgeren, som siger, at de skattelettelser, der ligger i »Vækstplan DK« på 10 mia. kr., er Venstre ikke interesseret i. Men til gengæld vil man gerne bruge de penge til eksportfremme. Det har ikke været den melodi, jeg ellers har hørt fra Venstre, men det kan da godt være, at der er kommet nye toner.

Kl. 13:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til handels- og investeringsministeren er af hr. Flemming Damgaard Larsen, værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 95**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Tak for det, formand. Jeg vil godt spørge handels- og investeringsministeren til det forhold, at der ude i yderområderne i Danmark og også på de danske småøer findes mange lokale producenter, der ikke har det store volumen, den store produktion, men som alligevel har noget, som er unikt.

Det er lidt synd, at det ikke kommer ud over det lokale marked og ikke kommer ud over – hvad kan man sige? – det danske hjemmemarked.

Der er mange meget unikke produkter, og det er jo særlig inden for fødevarerområdet, hvor vi har Småøernes Fødevarercenter, der har samlet producenterne, men det er også inden for andre områder, det er inden for design, det er inden for arkitektur osv. Der findes ude i yderområderne disse designvirksomheder, der har en produktion bag sig. Jeg kunne forestille mig, at mange af disse meget unikke produkter skulle ud på de nære eksportmarkeder.

Der vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren kunne se nogle muligheder for, hvor vi kunne gå ind og støtte op omkring det her, således at de producenter kunne komme ud på de mere nære eksportmarkeder.

Med de små mængder, vi her taler om, forestiller jeg mig ikke, at det er sådan noget med Kina og Japan og Sydamerika, men at det som sagt drejer sig om, at man kunne udvide til de nære eksportmarkeder med hensyn til afsætning.

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jamen det synes jeg er et rigtig godt spørgsmål, og det er faktisk noget af det, der ligger mig på sinde.

Jeg tænker lidt sådan: Hvordan kan det være, at franskmændene kan få lov til at markedsføre meget små specialiteter, når man tænker på, at vi også kan levere på det område i Danmark – altså, bare tag Vesterhavskosten? Og jeg ved, at der er nogle kirsebærproducenter nede på Lolland, som laver en helt særlig kirsebærvin. Altså, der er

nogle af de her produkter, som udmærker sig, og som jo burde kunne spille i en international konkurrence.

Det kan de sådan set også. Vi har haft en fødevarekaravane i Shanghai, hvor vi havde en masse små forskellige lokale producenter, der kom og lavede et udstillingsvindue for, hvad vi kan levere. Vi har også i Canada prøvet at få nogle af de her små lokale producenter ind i detailleddet for netop at give dem en chance for at kunne eksportere en større mængde. For det er i virkeligheden det, der skal til, for at også deres omkostninger er dækket.

Vi prøver forskellige elementer. Jeg er selv meget optaget af det på fødevarerområdet. For jeg tror, at vi også er nødt til at erkende, at der, hvor konkurrencen bliver rigtig svær, er der, hvor man laver standardprodukter.

Der, hvor vi kan udmærke os, er der, hvor vi kan få noget mere værditilvækst på fødevarerne. Så det arbejder vi med. Vi har rundbordsamtaler med virksomhederne. For jeg tror sådan set ikke, at vi i Udenrigsministeriet har opfundet alle de gode ideer.

Vi har samtaler med erhvervslivet om, hvad det er, der skal til. Skal vi tænke anderledes? Kan vi få nogle af producenterne til at gå sammen og lave et udstillingsvindue? For det tror jeg er af noget det der skal til, hvis vi skal bryde igennem.

Jeg tror ikke kun, at det drejer sig om nærmarkederne; jo, det kan være interessant med det tyske marked, det kan vi se på eksporten af økologiske varer og den stigning i eksporten af økologiske varer, der var sidste år, på 1 mia. kr. De gik hovedsagelig til det tyske marked.

Men nogle af de her højkvalitetsprodukter vil også være interessante, bl.a. på det japanske marked, hvor man i stigende grad ønsker lækre produkter, især måske i lyset af Fukushimaulykken, som betød, at man begyndte at kigge meget mere på fødevarekvalitet i Japan.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:24

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er jeg meget glad for, for jeg tænker i samme boldgade.

Når man er ude at besøge yderområderne, herunder også øerne, også de helt små øer, de danske småøer, vil man se, at der er nogle nicheprodukter, en nicheproduktion, som er helt unik. Det er synd, at den ikke kommer højere op på rangstigen, hvad angår eksport, men at de produkter kun er nogle, der bliver forhandlet lokalt eller måske i et mindre område i Danmark.

Nu nævner ministeren selv nogle specialiteter fra Frankrig. Der er også andre lande, som har nogle specielle specialiteter. Det har vi også her i Danmark, men det ikke så synligt, det er ikke så kendt, slet ikke i udlandet.

Det er der, jeg godt ville have, at ministeriet og ministeren var lidt mere aktive inde på banen og spurgte sig selv: Kunne man f.eks. byde Småøernes Fødevarer-netværk ind til et møde og finde ud af, hvor der er barrierer, hvor der er nogle steder, hvor ministeriet kunne være med til at hjælpe dem videre frem ude i den store verden?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jamen det vil jeg gerne. Jeg vil gerne invitere dem ind til en rundbordsamtale om, hvordan vi kan gøre det bedre.

Vi har løbende fødevareproducenter inde, det har jeg gjort meget ud af. Selvfølgelig er det væsentligt at kigge på nogle af de store producenter. De skal levere, og det betyder rigtig meget for Danmarks økonomi. Men vi er også nødt til at kigge på de små, for det bliver måske fremtidens nye eksporteventyr. Så det kigger vi på.

En af udfordringerne, jeg ved der er for dem, er finansiering og adgang til finansiering, for det kræver ofte mange penge i udlæg. F.eks. ved jeg, at Aalbæk Specialiteter gerne vil sælge til det tyske marked. De har haft en udfordring med, at der går lang tid, før de får pengene igen.

Der har vi prøvet at kigge på, om vi kan lave en bedre rådgivning af de små og mellemstore virksomheder, sådan at de ved, hvad der er af finansieringsmuligheder derude. For der er forskellige elementer såsom EKF eller IFU, eller hvad det nu måtte være.

Vi prøver at bakke op om det. Og hvis spørgeren kender nogle af dem, og tænker, hvorfor de mon ikke eksporterer, eller hvilke barrierer det mon er, de oplever, er spørgeren meget velkommen til at gøre opmærksom på Eksportrådets hotline.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen, sidste bemærkning.

Kl. 13:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen stadig væk er jeg meget glad for imødekommenheden, for jeg tror, at der er nogle muligheder på det her område.

Vi kan bare tage en fødevareproducent på Lolland, Knuthenlund, som laver nogle specielle oste, og som gennem den produktion virkelig har fået en eksport i gang. Den eksport er noget, som vedkommende selv har stået for at udvikle.

Jeg ser bare, at der er mange andre steder, hvor der er produktion af produkter, som også er meget unikke. Så det er meget vigtigt, at de lige får den der hjælpende hånd til at komme ud over grænsen.

Jeg vil gå tilbage til mine hjemmelmænd og fortælle dem, hvad ministeren har været inde på her, for at vi kan få gang i det.

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jamen tak for det. Jeg tror, at vi kan gøre meget sammen, og jeg tror sådan set, at det er vigtigt, at vi er opmærksomme på, at de forskellige dele af Danmark hver især har noget unikt at byde på.

Claus Meyers rundrejse i verden med et tv-program ved jeg ikke om ordføreren er opmærksom på, men han har optaget i forskellige dele af Danmark, forskellige egne af Danmark, i en serie tv-programmer. De har indtil videre været vist i over 150 lande. Bedre markedsføring af Danmarks unikke produkter kan man næsten ikke efterspørge.

Jeg tror også, at vi skal følge op på det og sørge for, at nogle af produkterne kommer ud på markedet. Hvis vi kan finde en fælles vej der, er jeg meget åben over for det.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet. Vi siger tak til handels- og investeringsministeren.

Så er der spørgsmål til forsvarsministeren. Det første er fra hr. Nikolaj Villumsen, værsgo.

Kl. 13:28

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det, jeg gerne vil høre ministeren om, er, om ministeren er enig i, at det er stærkt kritisabelt, at han adskillige gange som argument for ikke at give de afghanske tolke asyl har givet forkerte oplysninger, i forhold til om tolkene var lokale. Og senest er der den afsløring, der er i Jyllands-Posten i dag, af, at tolkene ikke kun er ansat af et, som han hidtil har sagt, britisk firma. Nu viser det sig også, at det er et amerikansk firma, som det danske forsvar har benyttet sig af og ansat mindst syv tolke fra.

Jeg vil gerne høre ministeren, om han er enig i, at det er stærkt kritisabelt, at han har givet forkerte oplysninger. Derudover vil jeg høre, om han kunne oplyse, hvor mange procent af de tolke der arbejder eller har arbejdet for de danske styrker, der er fra Helmand, så vi kan få det afklaret.

Kl. 13:29

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:29

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for spørgsmålet, for det giver anledning til at få en snak om vores brug af tolke. Det er jo sådan, at når vi har missionen i Afghanistan, som vi har, så er der selvfølgelig et behov for tolke, og det har så rejst spørgsmålet om, hvad der sker, når vi afslutter den mission, altså hvad vi gør med vores tolke. Det har hele tiden været regeringens opfattelse, at de selvfølgelig ikke skal lades i stikken, vi bliver selvfølgelig nødt til at sikre dem. Der har været sådan en fremstilling af, at man ingenting gjorde, eller en fremstilling af, at det eneste alternativ var at give samtlige tolke, vi har brugt, asyl.

I den forbindelse og i forbindelse med den debat er jeg kommet for skade at sige til bl.a. TV 2, at vi ikke anvendte lokale tolke. Det var upræcist, for det, jeg skulle have sagt, og som stod i de papirer, jeg havde fået, var, at vi i overvejende grad anvendte tolke, som ikke var lokale. Det har jeg også sagt til en række andre medier, hvilket efter min bedste overbevisning dokumenterer, at der ikke er nogen ond vilje bag eller noget forsæt til at føre nogen bag lyset, for hvis man skulle gøre det, skulle man jo holde fast i den samme forklaring hele vejen rundt. Så det, som jeg er trist over i den her sag, er, at jeg har været upræcist. Det har jeg også sagt.

Herefter står så det efter min mening interessante spørgsmål tilbage, nemlig hvad vi så gør. Hvad gør vi så, når nu det er konstateret, at vi bl.a. anvender lokale tolke, har anvendt lokale tolke i Helmand? Udgangspunktet for at svare på det er selvfølgelig at skaffe oplysninger om, hvordan det er foregået, og hvad karakteren af det er osv. Noget af det – og det ved spørgeren udmærket godt, al den stund han også selv har stillet spørgsmål i den her retning, ligesom der er indkaldt til samråd om spørgsmålet – er selvfølgelig at afdække, hvad de faktuelle forhold er. Lige i øjeblikket er forsvaret i gang med at afdække, hvad det er for nogle faktuelle forhold, der gør sig gældende, og hvordan vores anvendelse af tolkene har været.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:31

Nikolaj Villumsen (EL):

For mig er det helt afgørende, at de her tolke bliver hjulpet, hvis de har behov for beskyttelse, og får asyl, hvis det er nødvendigt. Men det, som også er problematisk her, er jo, om offentligheden har fået sandheden at vide. Det, der undrer mig, er, hvorfor forsvarsministeren i hvert fald minimum tre gange i et interview til TV 2 og også over for Information udtrykte, at Danmark ikke har benyttet lokale tolke, hvis han mener, at det var en uheldig udtalelse. Det er relativt

mange gange at sige det, hvis forsvarsministeren var bekendt med, at Danmark brugte lokale tolke.

Det, jeg også godt kunne tænke mig at vide helt konkret, er, om forsvarsministeren kendte til, at Danmark brugte det her amerikanske firma, som Jyllands-Posten i dag beskriver, og om han var bekendt med det, da han udtalte, at vi udelukkende brugte et britisk firma. Det, der jo er afgørende for mig, er, at sandheden kommer frem i den her sag, som i sidste ende kan betyde liv eller død for tolkene.

Kl. 13:32

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:32

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg er enig i den indledende præmis, nemlig at det afgørende selvfølgelig er, hvordan vi forholder os til tolkene, når vi forlader Afghanistan – hvilket vi jo ikke gør lige i morgen. Derfor er der heldigvis tid til, også i samarbejde med de lande, som vi i øvrigt er i koalition med, at finde ud af, hvad der er det rette at gøre. Jeg har prøvet at forklare og har også gjort det nu, at den udtalelse, jeg havde til TV 2, var upræcist. Hvordan spørgeren vælger at vægte det, hvor stor en grad af ufejlbarlighed man i øvrigt vil kræve af sin omverden, er selvfølgelig op til en selv. Det, som jeg kan gøre, er at sige, som jeg har gjort, nemlig at det var upræcist, og at det skulle jeg have gjort anderledes. Jeg er ikke ufejlbarlig på den måde. Den Hvilken vægtskål spørgeren må veje på, kan jeg jo ikke afgøre.

Så til spørgsmålet om, hvordan det er med de her amerikanske tolke, der er blevet anvendt: Indtil i går var jeg ikke klar over, at vi havde anvendt amerikanske tolke. Det, som er sandheden vedrørende dem, er, at vi i en periode fra september 2009 til december 2012 anvendte lokale tolke ved den danske hjælpeoperation, der var i Camp Shorabak – en operation, der gik på to opgaver, nemlig dels at lære at drive en lejr, dels den rekruttskole, som der var. Det vil sige, at den enhed var knyttet op til en amerikansk styret enhed, og det var i den skynding, at amerikanske tolke blev anvendt, hvilket er i modsætning til det, der gjorde sig gældende for de britiske tolke, som jo blev rekrutteret i den forbindelse, hvor vi var knyttet op til den britiske enhed.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:34

Nikolaj Villumsen (EL):

Så vil jeg bare gerne vide, om forsvarsministeren var bekendt med det, da han udtalte, at vi kun brugte britisk hyrede tolke.

Ligeledes kunne jeg altså godt tænke mig, at forsvarsministeren svarede på det spørgsmål, jeg stillede i starten, nemlig om han ikke kunne oplyse, hvor mange procent af tolkene der har arbejdet eller arbejder for de danske styrker, som er fra Helmand. Jeg synes, det er ret afgørende, at vi får alting lagt på bordet lige nu, og jeg håber da meget, at forsvarsministeren har sat sig ind i, hvad situationen er, nu hvor den her krise har kørt i flere dage.

Ligeledes ville det være ret rart at få svar på, hvad forsvarsministeren har tænkt sig at gøre i forhold til de tolke, som allerede på nuværende tidspunkt siger, at de er blevet genkendt og er i fare. Hvad har forsvarsministeren helt konkret tænkt sig at gøre for dem, der lige nu er i fare? Og så må han meget gerne svare på spørgsmålet om, hvor mange tolke vi har i Helmand. Jeg synes, det er afgørende, at vi får lagt alting på bordet – også hvornår han blev bekendt med de præcise tal, og hvornår han blev bekendt med, at det amerikanske firma var inde over.

Formanden:
Ministeren.

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg kan godt forstå, det er fristende for spørgeren at fremstå meget handlingsorienteret her og kræve svar på bordet osv. Sandheden er jo bare, at spørgeren lige så godt som jeg ved, at det tager tid at fremskaffe de oplysninger, og at Forsvaret knokler på med at få fremskaffet dem. Det er nogle af de oplysninger, som vil indgå i svarene på de spørgsmål, der er stillet, og i den redegørelse og den udrådning, som jo bl.a. vil blive præsenteret i forbindelse med det samråd, som spørgeren selv har indkaldt til. Jeg synes, det vigtigste her er, at vi får afklaret de faktuelle forhold, som gør sig gældende, hvilket i øvrigt langt hen ad vejen vil give svar på både det her spørgsmål og også en række af de andre spørgsmål, som er stillet – også fordi det giver grundlag for at forholde sig til den anden del af spørgerens spørgsmål her i anden omgang, nemlig hvad det relevante er at gøre for tolkene. Det afhænger jo bl.a. af, hvad det er for en situation, tolkene er i, og hvordan omstændighederne har været.

Kl. 13:35

Kl. 13:35

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste og sidste spørgsmål til forsvarsministeren er af hr. Troels Lund Poulsen. Værsgo.

Kl. 13:36

Kl. 13:36

Spm. nr. US 97

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Jeg vil følge op der, hvor hr. Nikolaj Villumsen slap, i forlængelse af dagens nye afsløring i Jyllands-Posten. Det må så forstås på den måde, at ministeren nu langt om længe hernede i Folketingssalen indrømmer, at ja, der var igen et punkt, hvor man ikke fortalte sandheden. Det er jo så den anden sag inden for nogle få dage. Mens ministeren ellers hævdede offentligt, at man kun brugte et britisk firma, handler det nu om, at man også bruger andre landes firmaer og dermed også andre firmaer, bl.a. et amerikansk firma.

Jeg kunne godt tænke mig at få en redegørelse for, hvad årsagen egentlig er til, at ministeren er så langmodig. Den her sag kommer frem søndag – hvorfor bliver det ikke undersøgt? Hvorfor gør ministeren ikke noget for at finde ud af, hvordan tingene ser ud? Og ikke mindst: Hvad er årsagen til, at ministeren enten bevidst eller ubevidst ikke fortæller sandheden om, hvor mange firmaer der har været involveret, og hvilke lande de kommer fra? Det fører mig så også til spørgsmålet: Er der flere firmaer fra andre lande, der bliver brugt i forbindelse med tolkeindsatsen i Afghanistan?

Kl. 13:38

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:38

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Men forholdet er jo det, som spørgeren også er klar over, at en lang række af de her initiativer til undersøgelser blev sat i gang, umiddelbart efter at der i søndags var oplysninger om, at der var fundet lokale tolke, som havde været anvendt af danskerne, herunder undersøgelser, som gik på, hvordan ansættelsesforholdene var. Det blev fejlagtigt fremstillet i TV 2, som om Danmark havde et direkte ansættelsesforhold i forhold til tolkene, hvilket Danmark ikke har haft.

I den forbindelse og i forbindelse med den anmodning, den besked, til forsvaret om at undersøge de her forhold er noget af det,

som forsvaret først er faldet over, at der også har været anvendt tolke, som ikke var fra det britiske firma. Det er noget af det, som de fortalte mig i går, og som jeg jo så har kunnet bringe videre.

De amerikanskansatte tolke er, som jeg sagde før, blevet anvendt ved den danske OMLT-enhed og blev efter det, som er blevet oplyst indtil videre, ligeledes overvejende rekrutteret i afghanske provinser uden for Helmand, sådan at de ikke arbejdede i deres eget lokalområde. De tolke, som blev anvendt af den danske OMLT-enhed, arbejdede hovedsagelig inden for den afghanske lejr med tolkning mellem danske og afghanske soldater i forbindelse med uddannelse og administrative situationer, sådan som jeg også sagde til den forrige spørger.

Så hovedpointen i den her sammenhæng er, at i forhold til den undersøgelse, som er igangsat, de spørgsmål, som er rejst, finder vi svarene, hvorefter der skaffes et beslutningsgrundlag for at kunne finde ud af, hvad det så giver anledning til at gøre.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 13:39

Troels Lund Poulsen (V):

Ja, blot for en fuldstændigheds skyld vil jeg sige, at jeg ikke tror, at ministeren skal stå og rose sig af enorm handlekraft, for det var bl.a. Venstre, der forlangte at få en redegørelse i den her sag og at få det undersøgt. Det må man jo så vedstå og også konkludere, og dermed må jeg også kvittere for, at ministeren valgte at imødekomme det ønske i mandags, da forsvarsforligskredsen var samlet. Men det er jo ikke sådan, at ministeren har vist enorm handlekraft i den her sag, snarere tværtimod.

Men det fører mig stadig væk til de spørgsmål, jeg stillede, og som der ikke kom svar på. Punkt 1: Er der andre lande, hvorfra vi anvender sikkerhedsfirmaer? Punkt 2: Hvad er det helt præcis, der er årsagen til, at der i de talepapirer, som vi selvfølgelig også vil bede om at få oversendt, og som var forberedelserne til det interview, som ministeren gav til Berlingske, jo både gøres klart, at det, om man så må sige, ikke kan udelukkes, at vi anvender tolke fra Helmand, hvilket ministeren så har indrømmet at han kom til at læse forkert op – det kan man så mene om, hvad man vil, men det er i hvert fald en usandhed – og at der anvendes andre landes tolke eller firmaer fra andre lande? Står der ikke det i de talepapirer, eller står der kun, at det er et britisk firma, der anvendes? I fald at der står, at det kun er et britisk firma, hvad har ministeren så tænkt sig at gøre ved det? For så er det sådan set en alvorlig sag, hvor der er oplysninger, der bliver forholdt ministeren.

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg har ikke haft behov for i den her sag at skubbe ansvaret fra mig. Når det er mit ansvar, at jeg i et interview i TV 2 og til Information får udtrykt mig på en måde, som er upræcis, så synes jeg, at jeg bliver nødt til at stå ved det og sige: Ja, det var det; det var en fejl. Der er andre medier, bl.a. Berlingske, hvor jeg har brugt den formulering, at vi i overvejende grad brugte tolke uden for eget område. Jeg havde ikke på daværende tidspunkt kendskab til konkrete eksempler på, at vi havde brugt lokale tolke; det ved vi så nu. Nu er vi i gang med at udrede, præcis hvor mange der er tale om, hvilke ansættelsesperioder de har haft osv., herunder jo også, hvad briterne har gjort i forbindelse med de tolke osv.

Så der er en lang række spørgsmål, som er af faktuel karakter, og som der er anledning til at få svaret på nu.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Troels Lund Poulsen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:42

Troels Lund Poulsen (V):

Ja, og det er jo så, fordi der desværre ikke bliver svaret på spørgsmålene, men jeg skal gøre det kort:

Vil ministeren så over for Folketinget beklage, at han jo offentligt har givet udtryk for, at det kun er et britisk firma, hvorfra vi anvender tolke?

Kl. 13:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:42

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Nu er det jo ikke Folketinget, jeg har givet oplysningerne til, men derimod den danske befolkning. Og jeg vil gerne over for den danske befolkning beklage, at jeg var upræcis i den formulering.

Kl. 13:42

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til forsvarsministeren.

Der er ikke flere spørgsmål, så jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:42).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1277

1) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren stadig som i en kronik i Politiken af 20. august 2012 om nedsættelse af selskabsskatten, at det er et tvivlsomt sigte, hvis man vil ruste virksomhederne til international konkurrence ved hjælp af en lavere selskabsskat?

Formanden:

Vi går direkte til finansministerens besvarelse af spørgsmålet. Sådan er de nye regler.

Kl. 14:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen man skal vænne sig til nye tider.

Spørgsmålet drejer sig om selskabsskatten, og den diskuteres jo i øjeblikket parallelt med alle de andre elementer i den vækstplan for Danmark, som regeringen har fremlagt. Og så sigter spørgsmålet til regeringens argumentation for, hvorfor det er et hensigtsmæssigt skridt i forhold til landets virksomheder og deres situation.

Der er jo en klar forskel på den måde, vi griber det an på, og den måde, man traditionelt har grebet det an på fra Venstres side, og det tror jeg også vil gælde fremover. Vi som regering og jeg som finansminister personligt ser det nemlig ikke som noget tryllemiddel, der kan garantere nogen form for sikker økonomisk fremgang med en væsentlig indsprøjtning af investeringer og arbejdspladser. Jeg ser det som et værn imod det, der foregår i landene rundt om os, hvor det jo er tydeligt, at man i rigtig mange lande – og det er ikke bare lande fjernt fra os, men også på den anden side af Øresundsbroen – sætter den her skat ned, hvilket jo alt andet lige tipper balancen til ugunst for Danmark.

Det er vores opfattelse, at vi i den situation må reagere på den trussel, Danmark er sat over for. Regeringen gør det på sin egen måde, det vil sige så målrettet og fokuseret som muligt. Vi undtager den finansielle sektor, og vi har jo så – som det nu er kommet for en dag – gennem længere tid haft en diskret drøftelse med parterne i DUC om at gennemføre det her, uden at det bliver til gunst for olieselskaberne i Nordsøen. Det har vi lykkedes med, og det synes jeg egentlig er tilfredsstillende.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:01

Jacob Jensen (V):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det også fra Venstres side har været et ønske gennem længere tid, og vi kvitterer for, at regeringen har det med i sit vækststudspil.

Det, der selvfølgelig kunne være interessant at høre – og det er også det, spørgsmålet her sigter til – er, hvilke overvejelser man har gjort sig i regeringen, og hvad det er, der har gjort, at man ligesom har skiftet position.

Jeg skal derfor starte med at spørge, om finansministeren rent faktisk stadig væk har den opfattelse, som han gav udtryk for i en kronik den 20. august 2012, hvoraf det netop fremgik meget præcist, at han var af den opfattelse, at det ville være nytteløst – jeg tror, man brugte formuleringen, at det ville være et tvivlsomt sigte – hvis der blev indledt et kapløb mod bunden i forhold til at sænke selskabsskatten.

Jeg skal igen understrege, at Venstre synes, det er en god idé at sænke selskabsskatten – og i øvrigt også andre skatter og afgifter for virksomhederne. Men jeg vil bare godt foreholde finansministeren, at han for godt et halvt år siden var af den opfattelse, at det ville være et tvivlsomt sigte, hvis der blev indledt et kapløb mod bunden i forhold til at sænke selskabsskatten. Står finansministeren stadig væk på mål for det synspunkt?

Kl. 14:03

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, det er vigtigt at få nogle ting helt på plads her.

Det er jo rigtigt, at selskabsskatten blev sat ned i den periode, hvor Venstre havde regeringsansvaret. Og det er jo også rigtigt, at Danmark i den periode fik forværreret sin konkurrenceevne. Der blev skabt en situation, hvor investeringerne ud af Danmark var større end investeringerne ind i Danmark. Der blev skabt en situation, som vi forholder os til nu, hvor danske virksomheder trænger til en hjælpende hånd i konkurrencen med andre lande. Så det dokumenterer jo i fuld og stor skala, hvis man ser en nedsættelse af selskabsskatten som det eneste relevante middel til at rette op på den her situation, at det åbenbart ikke er tilstrækkeligt. Det dokumenteres af historien.

Det er jo ikke det samme, som at vi ikke skal værne os imod ting, der sker i landene rundt om os, på en måde, der er så fokuseret som muligt – hvilket kræver en ganske betydelig indsats, i hvert fald i forhold til parterne ude i Nordsøen – og jo i sammenhæng med en lang række andre initiativer, som er i den vækstplan, vi har lagt frem.

Det er da interessant, når vi nu har debatten her i dag, for sådan som jeg forstod Venstres første reaktion på forslaget fra regeringen, var man ikke enig med regeringen i, at det var hensigtsmæssigt at undtage den finansielle sektor. Man syntes, at det var at foretrække at have en mindre fokuseret lettelse af selskabsskatten, end regeringen lagde op til. Det er jo interessant.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:04

Jacob Jensen (V):

Jeg ved ikke helt, hvordan jeg skal forstå det svar, men jeg kan vel prøve at spørge en gang til. Så har finansministeren jo en mulighed for at præcisere det.

Det er godt 6 måneder siden – det er jo trods alt ikke lang tid – at finansministeren sammen med et par andre fra Socialdemokratiets top, må man forstå, skrev en kronik, så det er ikke et citat taget ud af en sammenhæng. Det er en kronik, som finansministeren selv har stået fadder til, hvor man helt præcis skriver, at man vil opfatte det som et »tvivlsomt sigte«, hvis der bliver indledt et kapløb mod bunden i forhold til at sænke selskabsskatten.

Nu hører jeg finansministeren sige, at en af grundene til, at regeringen i vækststudspillet netop har som element at sænke selskabsskatten, er, at svenskerne har gjort noget tilsvarende.

Venstre deler den opfattelse, at det er en god idé at værne sig. Men jeg spørger bare: Når man for 6 måneder siden var af en diemtralt modsat opfattelse, står man så stadig væk på mål for det, eller hvordan skal den kronik forstås? Står finansministeren stadig på mål for kronikken, eller har han simpelt hen skiftet opfattelse i forhold til det, der stod i kronikken for 6 måneder siden?

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes ikke, det er svært at forstå. Altså, Danmark indleder jo ikke med det forslag, der er lagt frem af regeringen, nogen kamp med andre lande mod bunden. Vi værner os mod det, der foregår i landene rundt om os. Det er det, vi gør. Og det er jo helt objektivt konstaterbart, at der er en udvikling i gang i landene rundt om os – det er der i Sverige, det påtænker man i Norge, det har man haft i Storbritannien, det gælder i langt bredere forstand. Der er opgaven jo at værne sig fuldstændig pragmatisk imod den udvikling, og så er det at gøre det så fokuseret som muligt.

Jeg bemærkede mig, at det der med den finansielle sektor fandt man ikke anledning til at adressere. Det kan jo være, at det kan lade sig gøre i andre sammenhænge – det skal jeg ikke kunne sige. I hvert fald er det klart, at der er den afgørende forskel på vores tilgang til det her og så Venstres, som jeg har forstået den, at for Venstre er det her et fuldstændig afgørende element, som man gennem den periode, hvor man havde regeringsansvaret, gerne lod stå alene i forhold til at hjælpe dansk erhvervsliv, med de resultater, vi så kender i dag.

For os er det et værn mod ting, der sker rundt om os. Det skal udøves fokuseret, og det skal ske i en større sammenhæng. Gør vi det, og får vi Venstres tilslutning til det, så er der måske et håb om,

at vi får rettet op på nogle af de problemer, vi har med vores vækst og vores beskæftigelse efter 10 år, hvor Venstre havde regeringsansvaret.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for sidste spørgsmål.

Kl. 14:06

Jacob Jensen (V):

Men lad mig så tage et andet citat eller en central del af den kronik, som jeg egentlig har spurgt om finansministeren stadig står på mål for, nemlig hvor man siger, at en veluddannet arbejdsstyrke med adgang til billig efteruddannelse, flexicurity, gode pasningsforhold for børn, god infrastruktur og en smidig administration er mere værd end en sænkning af selskabsskatten.

Er det et synspunkt, som finansministeren stadig væk deler? For man kan sådan set godt sige, at det er et synspunkt, men spørgsmålet er bare, om det stadig væk indgår, og dermed hvorfor man fra regeringens side nu faktisk prioriterer en sænkning af selskabsskatten på bekostning af, vil nogen påstå, nogle af de andre ting.

Kl. 14:07

Formanden:

Finansministeren

Kl. 14:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men det er jo netop ikke på bekostning af nogle af de andre ting. Det, der er lagt frem fra regeringens side, er jo netop en helhedsplan, hvor vi oven i en satsning, der i forvejen er omfattende, når det gælder uddannelse, satser endnu en milliard på voksen- og efteruddannelse af arbejdsstyrken. Det er da klart, tror jeg, hvis vi sådan skal gå tæt på den politiske substans, altså dybden i det, at for os at se vil en strategi, hvor vi satser på at have den laveste selskabsskat af alle lande og ser stort på vores kvalifikationer og vores produktivitet, være en taberstrategi.

Jeg skal ikke kunne sige, om det er det, Venstre står for – man kunne nogle gange godt få det indtryk, når man hører på de forslag, der bringes på bane. Det er ikke det, vi står for. Det er jo ikke det samme, som at vi ikke synes, at man pragmatisk skal værgе sig imod det, der foregår i landene rundt om os. Det bør man gøre, og det bør man gøre så fokuseret som muligt, det vil sige, uden at den finansielle sektor får del i skattelettelsen. Jeg har stadig væk ikke hørt Venstres synspunkt i forhold til den del af forslaget.

Kl. 14:08

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Men hr. Jacob Jensen har endnu et spørgsmål med samme indhold til finansministeren.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1278

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke forhold har gjort, at ministeren har ændret opfattelse, for så vidt angår nedsættelse af selskabsskatten, fra efteråret 2012, hvor Venstre foreslog det, men hvor regeringen afviste forslaget, og til i dag, hvor regeringen selv fremsætter forslag om lavere selskabsskat?

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg læser det spørgsmål, jeg har fået fra hr. Jacob Jensen, så drejer det sig om præcis det samme, nemlig om selskabsskatten og om regeringens motivation for at nå frem til det forslag og fremsætte

det som led i en større vækstplan – det er bare formuleret på en anden måde.

Kl. 14:11

Derfor er svaret også det samme, nemlig at det for os er afgørende, at vi gør det her som et værn imod de ting, der sker i andre lande. Jeg tror ikke, at vi kan være uenige om, at den udfordring findes. For os er det afgørende, at det sker fokuseret, altså uden den finansielle sektors og Nordsøens begunstiggelse, og det er afgørende, at det sker i en bredere sammenhæng, hvor vi over en bred kam satser på at få en stærkere konkurrenceevne, en højere produktivitet, flere arbejdspladser og højere vækst i Danmark.

Det interessante i den diskussion er, i hvilket omfang Venstre er enig i at anlægge så bred en tilgang som muligt, når det gælder virkemidler, og så fokuseret en tilgang som muligt, når det gælder tildelingen af selskabsskattelettelse.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:09

Jacob Jensen (V):

Nu er jeg jo i den gunstige position, at jeg kan stille spørgsmålene, og at ministeren så kan svare, men vi kan selvfølgelig tage den ved en anden lejlighed. Vi havde et i øvrigt godt samråd med statsministeren i går, hvor vi også var lidt rundt om det her emne, og der kan finansministeren jo så slå efter i referatet.

Finansministeren svarede i efteråret i forbindelse med den førømtalte kronik på et spørgsmål oversendt af fru Eva Kjer Hansen den 20. august, og i det svar sagde finansministeren, at selskabsskatten er et fair bidrag fra virksomhederne til velfærdssamfundet. Skal man forstå det på den måde, at regeringen nu mener, at det forslag, der ligger, om en selskabsskat på 22 pct. er lige så fair, som hvis man havde beholdt den på 25 pct.? Eller hvordan skal man opfatte det svar? Kan man opfatte det på en anden måde? På det tidspunkt, hvor Venstre foreslog en sænkelse af selskabsskatten, lå niveauet på 25 pct., og dengang blev forslaget afvist af regeringen, bl.a. med den begrundelse, at man syntes, at virksomhederne skulle give et fair bidrag til velfærdssamfundet.

Mener regeringen og finansministeren så i dag, at 22 pct. i selskabsskat er lige så fair som 25 pct.?

Kl. 14:10

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu har jeg det generelle synspunkt om skat og bidrag og om fairness og det at drive et samfund som det danske, der jo er et velfærdssamfund, at der ikke er noget uordentligt i at bede om et bidrag – også fra virksomhederne. Jeg mener bare, at vi helt pragmatisk må tilpasse størrelsen af de bidrag efter, hvad der sker rundt om os. Derfor må vi jo lægge satsen på et niveau, der værner os imod, at andre lande – særlig de lande, der ligger meget tæt på os – trækker investeringer og arbejdspladser ud af Danmark ved at gå længere ned end os. Jeg synes ikke, at vi skal gå længere end nødvendigt.

Jeg tror, at vi her støder på en holdningsforskel, der måske på et eller andet plan er grundlæggende, for som jeg forstår Venstre, synes man, det ville være rimeligt og rigtigt at have så lav en selskabsskat som overhovedet muligt. Jeg ved ikke, hvor man synes det rigtige niveau ville ligge. For mig at se må man forholde sig til den virkelighed og den omverden, man lever i, men der er jo ikke noget værdimæssigt eller idémæssigt i, at den skal være så lav som muligt, tværtimod.

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:11

Jacob Jensen (V):

Synes finansministeren ikke, at det er en smule defensiv tilgang til det her spørgsmål, når finansministeren og regeringen siger, at vi skal værne os? Det vil altså sige, at når andre foretager en sænkelse af selskabsskatten, eksempelvis Sverige, så reagerer vi først der med at værne os. Er det ikke en defensiv tilgang til det her spørgsmål? Man kunne jo lige så godt sige, at der er andre afgifter, som er betydelig højere i Danmark, end de er i Tyskland eller andre steder.

Vi har – også i de nuværende forhandlinger – fra Venstres side problematiseret netop grænsehandelen. Det har jeg ikke helt set konkrete forslag på, men dog måske en imødekommelse rent retorisk. Hvorfor er det så lige med hensyn til selskabsskatten, at regeringen nu går ind og siger: Det skal vi værne os imod, hvis andre lande rundt omkring os sætter den ned?

Hvorfor kunne man ikke lige så godt sige, at der også er andre dele af afgiftspakken, skattepakken om man vil, hvor vi i Danmark har et meget, meget højere niveau end lande, som ligger lige på den anden side af grænsen, og dermed også sige, at der her måske også er noget, man skal harmonisere eller lave et værn imod?

Kl. 14:12

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er det jo faktisk en meget omfattende pakke, der er lagt frem, som både værner os på forskellige leder og kanter, og som styrker vores virksomheder på andre leder og kanter. Det kan vi jo godt diskutere, ikke i løbet af de 50 sekunder, jeg har tilbage til besvarelsen af det her spørgsmål, men der er vel en grundlæggende politisk forskel, idet vi som regering og jeg som finansminister har det synspunkt, at det ikke er det eneste, der sikrer vores konkurrenceevne. Der skal også være en finansiering af de ting, som er vigtige for vores konkurrenceevne, som handler om uddannelse og om produktivitet, som handler om det produktive i den velfærd, vi leverer til folk. Det skal finansieres. Og der får man nogle gange det indtryk, når man hører på Venstre – og det bliver jo sjældent særlig konkret – at det aspekt har man ingen opmærksomhed på overhovedet, det overlader man fuldt ud til os andre. Det er fint nok, for så ved vi jo, hvor vi har hinanden, når vi mødes og forhandler, og vi ved, hvad der er at vælge mellem, når vi til sin tid skal tage stilling til det.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Jacob Jensen, sidste spørgsmål.

Kl. 14:13

Jacob Jensen (V):

Det er vel immer væk noget vej fra det, at ledende Socialdemokrater, godt nok inden de kom i ministerbiler, udtrykte sig i retning af, at det var hul i hovedet, hvis man gik ind og sænkede selskabsskatten, til så nu aktivt at argumentere for, at det er en god idé ud fra en betragtning om, at man skal værne sig mod omverdensens tilsvarende sænkelse af selskabsskatten. Jeg håber, at finansministeren godt kan se, at det kan virke lidt forvirrende for omverdenen, herunder os andre.

Jeg har så refereret til en kronik, som ikke brugte den slags voluminøse udtryk, men dog alligevel ret præcist sagde, at det ikke er no-

get, som regeringen arbejder med. Det er jo ikke første gang, omverdenen reagerer ved at sænke selskabsskatten, hvor vi i Venstres regeringstid netop har gjort det ad flere omgange i Danmark.

Så jeg vil bare spørge, om finansministeren ikke deler den opfattelse med mig, at det er lidt forvirrende, at man på den ene side for ganske kort tid siden oplevede en retorik, der var meget voldsom, og hvori man var meget modstander af at røre ved selskabsskatten, til nu efterfølgende ganske få måneder senere at se en selskabsskattesækning i et udspil fra selv samme regering?

Kl. 14:14

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det forvirrende er da, at man efter 10 år, hvor det var det redskab, man brugte – og hvor man så kunne konstatere, da man tabte regeringsmagten, at det åbenbart ikke havde været tilstrækkeligt til at sikre en stærkere konkurrenceevne, et stærkere erhvervsliv, en stigende beskæftigelse, en bremse for flugten af arbejdspladser ud af landet – så ud over det drilleri, man laver, stædigt holder fast i at tro, at det er måden, nemlig at hvis man nu bare tager godt fat i det håndtag og ikke i andet, så skal man nok komme i mål. Det er da det, der er underligt.

Vi står jo i en situation objektivt efter 10 år, hvor Venstre har haft regeringsansvaret og udøvet det fuldstændig enevældigt i samarbejde med Dansk Folkeparti, hvor vi må konstatere at vi har en dårligere konkurrenceevne, end vi burde have, og at vi har en udfordring i at få skabt privat vækst og beskæftigelse, som skal håndteres. Det er et bredt problem. Det handler om at værne sig mod udlandet, det er naturligvis et aspekt af det. Der er mange andre aspekter, herunder at vores produktivitsvækst halter betydeligt bagefter det, man har set i andre lande. Det skal vi have gjort noget ved, det må nogen tage ansvaret for, og det gør vi så.

Kl. 14:15

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1315

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvorfor mener ministeren, at så alvorlige sager som pædofilisager skal kunne forældes?

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det spørgsmål, der er stillet mig, vedrører forældelse af strafansvaret for seksuelt misbrug af børn. Og spørgeren, som alle kan se er hr. Peter Skaarup, ønsker oplyst, hvorfor jeg mener, at der skal være forældelsesfrister i sådanne sager. Det er der flere grunde til.

For det første er det et almindeligt princip, at strafansvaret for en forbrydelse forældes efter en vis tid. Det gælder både her hos os, altså i Danmark, og i andre lande, herunder i de nordiske lande.

For det andet afhænger forældelsesfristens længde af forbrydelsens grovhed som udtrykt ved forbrydelsens strafferamme. Også på det her punkt er der, hvad man kan kalde for enighed i retstraditionerne i Norden. Det er som udgangspunkt altså kun forbrydelser med fængsel på indtil livstid i strafferammen, som ikke forældes, og her er der så tale om forbrydelser som forsættigt drab, terrorisme og mordbrand.

Strafferammen for at have et seksuelt forhold til et barn under den seksuelle lavalder er som udgangspunkt fængsel indtil 8 år. Hvis barnet er under 12 år eller gerningsmanden har anvendt tvang eller trusler, er strafferammen fængsel indtil 12 år. Forældelsesfristen er derfor enten 10 eller 15 år, alt afhængigt af hvilken strafferamme der gælder i den konkrete sag. Det er på linje med andre forbrydelser med tilsvarende strafferammer.

Så vil jeg gerne sige, at der jo ikke kan være to forskellige synspunkter om, at seksuelle overgreb på børn er fuldkommen afskyeligt, og derfor straffes det selvfølgelig også hårdt. Her fra Folketingets side har vi jo klart sendt signaler, politiet gør en stor indsats, kommunerne gør en stor indsats, og også i foreningslivet bredt er der jo fokus på spørgsmålet her.

Regeringen har lige fremsat et større lovforslag, som netop skærper indsatsen mod seksualforbrydelser, og som et meget centralt element i det lovforslag, der er fremsat og er til behandling i Folketinget nu, øger vi forældelsesfristerne.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:18

Peter Skaarup (DF):

Når spørgsmålet er stillet til justitsministeren, altså om ministeren virkelig mener, at alvorlige sager som pædofilisager skal kunne forældes, er det jo, fordi lige præcis pædofilforbrydelser, altså sexmisbrug af børn, netop som justitsministeren siger, er så afskyvækkende, som man overhovedet næsten kan forestille sig. Der må man bare sige, at det i hvert fald for Dansk Folkeparti er meget kedeligt at se, at det, som regeringen nu har spillet ud med, betyder, at mange af de kvinder eller mænd, der gerne vil kunne anmelde sager, hvor de har været udsat for sexmisbrug, da de var børn, faktisk så stadig væk ikke kan få lov til at få ført en sag. De kan godt anmelde dem, men sådan nogle sager vil efter justitsministerens forslag blive afvist, fordi forældelsesfristerne stadig væk er på et niveau, som for os at se i Dansk Folkeparti er uacceptabelt.

Det, som regeringen har spillet ud med, er jo, at man – i stedet for at man kan lægge 10 år til, når man er fyldt 18 – nu må være 21 år og så kan lægge 10 år til. Men det løser ikke problemet for en 33-årig eller 34-årig eller 35-årig, som har været udsat for misbrug, da vedkommende var lille, og gerne som et led i den helingsproces, der er brug for, vil have lov til at få ført en sag mod vedkommendes gerningsmand. Og det rimer da slet ikke nu til dags med moderne efterforskningsmetoder som dna-registrering og lignende, der kan gøre, at man faktisk også i gamle sager kan finde gerningsmænd frem, som man før ikke kunne finde frem.

Gør det ikke indtryk på justitsministeren, at man faktisk har så moderne efterforskningsmetoder nu, at man kan finde gamle gerningsmænd frem?

Kl. 14:20

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg synes, at det lige hører til i den videre debat om det spørgsmål, der er stillet, at sige, som jeg sagde i min indledende tale, nemlig at der i de grovere sager er tale om en forældelsesfrist, som efter den nuværende lovgivning løber fra det 18. fyldte år og så 15 år frem. Den ændring, som regeringen laver, er så, at det er fra det 18. fyldte år til det 21. fyldte år, således at det frem for at hedde 33 år nu kommer til at hedde 36 år. Jeg mener, hr. Peter Skaarup sagde 10 år, men der er altså faktisk i de grove sager, hvis rege-

ringens forslag bliver vedtaget, hvad jeg selvfølgelig håber – og også fornemmer der er bred opbakning til i Folketinget at det bliver – tale om en forældelsesfrist på nu 21 plus 15 år.

Når det så handler om mulighederne for at standse en pædofil og forhindre vedkommende i at begå nye overgreb, er det også værd at bemærke, at det har regeringen selvfølgelig også haft fokus på i lovforslaget. Og det bliver præciseret, at når politiet modtager en anmeldelse om seksuelt misbrug af et barn eksempelvis, som er foregået for mange år siden, og som måske kan være forældet, bør politiet selvfølgelig være opmærksom på, om det giver anledning til at kigge nøjere på den pågældende person igen med henblik på at forhindre eller opklare, om vedkommende er i gang med noget lignende.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Som nævnt mener Dansk Folkeparti slet ikke, at vi bør have nogen forældelsesfrister, når det gælder sager om sexmisbrug af børn, for de er så forfærdelige, så afskyelige, at man må have mulighed for at kunne føre sager, også hvis man kommer lidt op i alderen, og selvfølgelig også fordi der nu til dags er bedre bevismuligheder, end der har været tidligere.

En af de sager, der har været meget omdiskuteret, har været den tidligere formand for Børnerådet Lisbeth Zornig Andersens sag, som var meget omdiskuteret her sidste sommer. Ifølge sagen var der tale om, at Lisbeth Zornig Andersen ikke kunne melde sin stedfars overgreb på hende, da hun var barn, fordi hun nu var i en alder, hvor det ikke kunne lade sig gøre; hun var 44 år – hun kunne godt anmelde det, men der kunne ikke føres nogen sag i forhold til den pågældende.

Kl. 14:22

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg fornemmer på spørgeren, at han kredser lidt om det samme, nemlig regeringens svar på behovet for at se på forældelsesfristerne. Det er fremlagt i Folketinget: Vi øger forældelsesfristerne, og vi skærper generelt indsatsen over for seksualforbrydelser. Det gælder også en skærpet indsats over for seksualforbrydelser mod mindreårige, og det synes jeg er den rigtige vej at gå. Der er fremsat et meget omfattende lovforslag, som over en bred kam skærper indsatsen mod seksualforbrydelser, for som jeg sagde, kan der ikke være delte meninger om, at det er forfærdeligt, og der skal selvfølgelig slås hårdt ned på det.

Kl. 14:23

Formanden:

Sidste spørgsmål til hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:23

Peter Skaarup (DF):

Jamen det, jeg gerne vil frem til, er ministerens forklaring på, hvorfor der overhovedet skal være en forældelsesfrist. Jeg har nævnt den sag om Lisbeth Zornig Andersen, hvor Socialdemokraternes retsordfører, hr. Ole Hækkerup, sagde, at på baggrund af den her sag var der brug for at gøre det muligt at anmelde sager, også hvis man er kommet lidt op i alderen.

Sagen er jo bare, at det, det handler om, er, at regeringen ændrer fristen med 3 år – det er 3 år, det handler om. Og det betyder jo, at

Lisbeth Zornig Andersen og andre, der har været i samme situation, ikke får mulighed for at kunne følge de sager og få den helingsproces i gang, som er meget vigtig for dem, det går ud over. Derfor synes jeg, der er et forklaringsproblem fra regeringens side, for man har sagt, Socialdemokraterne har sagt, at man vil gøre noget for at afhjælpe den slags situationer. Det gør man så faktisk ikke, for man rykker kun med 3 år. Kan ministeren forklare, hvorfor man ikke gør det?

Kl. 14:24

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Regeringen har på ingen måde noget forklaringsproblem. Vi skærper indsatsen mod seksualforbrydelser, og det gør vi fuldkommen i forlængelse af den afsky, som jeg går ud fra at alle har over for det her, og derfor skal der sættes hårdt ind over for det. Det bliver der gjort. Politiet er opmærksom på det, kommunerne er opmærksom på det, foreningslivet er opmærksom på det, vi her fra Folketingets side og dermed også lovgivende side er meget opmærksom på det, og jeg håber på, at der vil være bred opbakning til de skærper, som regeringen har fremlagt over for seksualforbrydelser, også over for børn og mindreårige, og de ændringer i forældelsesfristerne, som regeringen har fremlagt i Folketinget. Det håber jeg på Dansk Folkeparti vil støtte. Det vil være ganske fint, hvis et bredt flertal bakker op om så vigtig en sag.

Kl. 14:25

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:25

Spm. nr. S 1316

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en indsat, der er dømt for vold med døden til følge, løslades med en reststraf på mere end 1.000 dage, sådan som det ifølge TV 2 den 22. februar 2013 er sket i forhold til en af de toneangivende medlemmer af den storkøbenhavnske bandesammenslutning, LTF – Loyal to Familia?

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for ordet endnu en gang. Jeg er blevet bedt om at tilkendegive min holdning til, at en person, der er dømt for vold med døden til følge, prøveløslades med en reststraf på mere end 1.000 dage. Spørgsmålet udspringer af en konkret sag, som har været fremme i pressen, om prøveløsladelsen af en mand, der ifølge pressedækningen er et toneangivende bandemedlem.

Som det uden tvivl er spørgeren bekendt, kan jeg ikke stå her og udtale mig nærmere om den konkrete sag. Jeg har, ligesom spørgeren selv, ikke noget konkret kendskab til den pågældendes afsoningsforhold og de nærmere omstændigheder, som har gjort, at Kriminalforsorgen ikke har fundet det utilrådeligt at prøveløslade den pågældende.

Men jeg kan generelt oplyse, at der efter afsoning af to tredjedele af en fængselsstraf skal tages stilling til, om den indsatte kan prøveløslades. Hvis Kriminalforsorgen beslutter, at prøveløsladelse kan

ske, så vil der i hovedparten af tilfældene blive fastsat vilkår om, at den dømte i en periode skal være undergivet tilsyn, så Kriminalforsorgen har snor i den pågældende, populært sagt, i tiden efter løsladelsen. At man er prøveløsladt, er derfor ikke ensbetydende med, at man har fået sin fulde frihed tilbage. Tværtimod er man ikke sjældent stadig under en form for udsusning.

Når det er sagt, så sker det jo desværre, at tidligere dømte falder i og begår ny kriminalitet efter prøveløsladelsen, og jeg formoder, at det også er det, der vækker spørgerens bekymring i den konkrete sag. Men hvis man begår et nyt strafbart forhold i prøvetiden, risikerer man ikke blot en straf for den nye kriminalitet, man risikerer også at skulle ind og afsone resten af den straf, som henstår fra den tidligere dom. Man kan derfor sige, at reststraffen så at sige hænger over hovedet på den dømte i tiden efter prøveløsladelsen.

Kl. 14:27

Formanden:

Peter Skaarup.

Kl. 14:27

Peter Skaarup (DF):

Tak til justitsministeren for svaret på det her spørgsmål. Jeg hørte ikke, at ministeren ville gøre noget ved det, lave nogle ændringer eller foretage sig noget, og det er i virkeligheden lidt betegnende for den regering, vi har nu, når vi taler om bekæmpelse af bander, at der ikke rigtig sker noget, desværre. Det synes jeg er dybt ærgerligt.

De mennesker, det går ud over, føler sig utrygge, når de oplever, der sker narkosalg, skyderier, knivstikkerier og alt, hvad der følger i kølvandet på banderne, og kan jo ikke rigtig bruge til noget, at regeringen ikke handler, at regeringen ikke fornyer lovgivningen, at regeringen ikke tager initiativer til, at der bliver dæmmet op for de skyderier, der i øjeblikket gør vores samfund mere utrygt.

Jeg lagde mærke til, at ministeren, efter at politiet heldigvis havde foretaget en hel del ransagninger og anholdelser i går, sagde, at det var vanvittigt, hvad de her bander foretog sig, ligesom han også gav udtryk for, at der skulle udvises en form for nultolerance over for de pågældende bander.

Jeg mener, at det er vigtigt, at regeringen så følger op på det, altså, at der er overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man så gør, men for mig og Dansk Folkeparti at se er der altså ikke overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør. I det konkrete eksempel oplever vi altså en bandeleder, der har begået en grov voldshandling med døden til følge, få 8 års fængsel, afsone de 5 og komme ud med en reststraf på 1.000 dage, altså med en fantastisk stor rabat på den straf, han oprindeligt fik, og nu ser vi, at han tilsyneladende har lavet ny kriminalitet og er blevet anholdt af politiet i forbindelse med den aktion, der fandt sted i går.

Kan justitsministeren ikke godt selv se, at der simpelt hen ikke er overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør i regeringen?

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det kan justitsministeren ikke. Jeg er bekendt med, at den person, som spørgsmålet drejer sig om, tilsyneladende er blevet anholdt i forbindelse med gårdsdagens politiaktion mod bandekriminaliteten her i hovedstadsområdet, men som hr. Peter Skaarup ganske udmærket ved, kan jeg ikke stå her som justitsminister og udtale mig om den konkrete sag.

Derudover fristes man jo til at stille et modspørgsmål – jeg ved godt, at det ikke er tilladeligt, men alligevel kunne man jo fristes til

at spørge, hvor hr. Peter Skaarup har været henne siden regerings-skiftet. For er der noget, den her regering fra dag et til har sat fokus på, er det at sikre og løfte indsatsen mod rocker- og bandemiljøet til et nyt niveau, som langt overstiger det niveau, som der var, da Dansk Folkeparti havde et meget stort medansvar for den tidligere VK-regerings indsats på området.

Det vi så i går, 42 målrettede ransagninger mod miljøet, ligger helt i forlængelse af regeringens mening om, at de her typer er vanvittige mennesker og de skal have én melodi, og det er den, som vi så i går, for de skal ikke tro, at de kan te sig, som de vil, på gaderne, uden at det har nogle konsekvenser. Det, der finder sted, er uacceptabelt, og derfor bliver der sat hårdt ind over for det.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:30

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror ikke, at der er to meninger om, at det er godt, når politiet foretager den her slags aktioner, men det har vi jo så set mange gange, mens den regering, vi har nu, har siddet, uden at det så har haft en langtidseffekt, og det er egentlig derfor, at Dansk Folkeparti efterlyser, når ministeren siger, at vi skal have nultolerance, vi skal tilkendegive alle sammen, at det er vanvittige mennesker – og det er det sikkert – at der så skal være overensstemmelse med, at man også gør noget ved det fra regeringens side. Det var dog oplagt i en sag som den her at pege på, at bandemedlemmer, der sidder fængslet, altså forhærdede kriminelle, selvfølgelig ikke skal have rabat ligesom andre kriminelle – og man kan diskutere ved en anden lejlighed, om de skal have rabat, når de får en fængselsstraf på 8 år og altså kommer ud efter 5 år – fordi der jo er en stor risiko for, at de går lige direkte ud og laver ny kriminalitet, og det kan vi jo se. Det kan der vel ikke være to meninger om, eller hvad?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:31

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu skal hr. Peter Skaarup passe på med at kaste med sten, når han selv bor i et glashus, ved at sige, at der ikke er sammenhæng mellem det, regeringen siger, og det, regeringen gør.

Regeringen har løftet indsatsen over for rocker- og bandemiljøet til et nyt niveau som punkt 1. Punkt 2 er, at da regningen så skulle samles op, skulle der være plads til dem i Kriminalforsorgen. For det er klart, at når man laver den her type aktioner, ved man jo af erfaring, at i det her miljø begås der meget kriminalitet, og så skal de også på et eller andet tidspunkt ind og have den rette og forhåbentlig lange fængselsstraf, som nogle af dem vil få.

Men hvor var Dansk Folkeparti henne, dengang regningen skulle betales, da vi skulle have 200 nye pladser i Kriminalforsorgen, således at vi kunne have plads i Kriminalforsorgen? Hvor var Dansk Folkeparti henne, dengang regningen skulle betales for 48 nye pladser til lige nøjagtig de her typer i vores kriminalforsorg? Hvor var Dansk Folkeparti henne, dengang regningen skulle betales for, at vi kunne lave en større opsplitning af de indsatte i Kriminalforsorgen, således at de med den uacceptable adfærd, som nogle af dem har uden for fængselsmurene, ikke kan påvirke de andre indsatte inden for fængselsmurene? Dengang var Dansk Folkeparti væk.

Så det at sige, at man siger et og gør noget andet, synes jeg at man lige skulle prøve at reflektere over en ekstra gang selv, inden man begynder at anklage undertegnede for det.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:32

Peter Skaarup (DF):

Nu er det ministeren, der stiller spørgsmål. Vi kan da godt prøve at lave Folketingets forretningsorden om, så der også kommer en dag, hvor man kan spørge folketingsmedlemmerne om noget, men det er sådan set os som folketingsmedlemmer, der har det privilegium, at vi kan spørge ministeren om noget. Lige nu har vi en bandekonflikt, der er eskaleret – det kan vi vel ikke være uenige om – og lige nu er vi i en situation, hvor ministeren siger, man har løftet indsatsen til et højere niveau, men uanset det er det højere niveau ikke godt nok.

Ude i Skovlunde bliver der solgt hash i det åbenlyse fra vinduerne i lejlighedskomplekserne, der bliver skudt i gaderne, der bliver skudt ind mod forretningsdrivende. Det er jo ikke godt nok, det kan da ikke være godt nok for ministeren, at sådan nogle ting kan foregå. Jeg synes ikke, jeg hører noget svar på det, men nu er lejligheden der. Hvad gør regeringen ekstra for at løfte det niveau til et niveau, der bare er så højt, at de her bander mærker en chokeffekt?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Peter Skaarup spurgte, om jeg mente, der var sammenhæng mellem det, regeringen siger, og det, regeringen gør. Det mener jeg! Indsatsen er løftet til et nyt og historisk niveau, og samtidig ved vi, der er massiv kriminalitet i det her miljø, og ergo skal der være plads til dem i fængslerne. Det var der, jeg savnede Dansk Folkepartis vilje til at betale den regning, men det kan vi så tage en anden gang, men man skal som sagt passe på med at kaste med sten, når man selv bor i glashus.

Hvad gør regeringen så? Vi har lavet en ny stor politiaftale med hr. Peter Skaarup omkring bordet, som går målrettet efter de her miljøer, som sikrer, at politiet har ressourcerne til at lave den type aktioner, som vi så her i går, og som jo ud over at få fat i de her typer, som er vanvittige, og som opfører sig vanvittigt, har det formål at få dem væk, ud af miljøet, således at de ikke kan tro, at de kan te sig, som de vil. Så har det også det formål at sende et kraftigt signal til dem, som måske kunne overveje at være på randen til at trække sig ind i miljøet: Lad være, for det går galt, og I får samme tur som dem, I så i går, hvis I begynder på det, som de også laver.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1206

5) Til skatteministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Hvordan forholder ministeren sig til, at den teknologi, som var forudsat i udbuddet af et system til opkrævning af lastbilafgifter i Danmark, baserede sig på en kendt teknologi (GNSS-baseret positionering), der i dag bruges i Tyskland, Slovakiet og Ungarn og er ved at blive indført i Frankrig og Belgien?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Skatteministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak. Da den tidligere VK-regering overlod ansvaret for kørselsafgiften til os, var der ikke truffet beslutning om, hvilken teknologisk løsning der skulle tages i anvendelse. Vi valgte derfor at se på, hvad de gør i landene omkring os.

Regeringen valgte i sin tid at arbejde videre med en løsning, der er baseret på de valg, der er truffet i Tyskland, Slovakiet og Frankrig. Det blev netop gjort, fordi teknologien allerede var afprøvet i flere af disse lande. Vi havde med andre ord ikke intentioner om at være et foregangsland. Ved at se på løsninger i andre lande kunne vi bl.a. minimere statens risiko ved et projekt, hvor der ikke er tidligere danske erfaringer at trække på.

Samtidig var vi fra regeringens side interesserede i at arbejde med en teknisk løsning, der uden de store udfordringer kunne anvendes til at opkræve kørselsafgift på de dele af vejnettet, som Folketinget måtte ønske omfattet af afgiften. Det er i dag kun den løsning, der bygger på modtagelse af signaler fra forskellige satellitsystemer, GNSS, der kan tilbyde den fleksibilitet.

Når regeringen lægger op til, at kørselsafgiften for lastbiler alligevel ikke introduceres i 2015, hænger det for det første sammen med, at de administrative omkostninger simpelt hen er for høje. Omkostningerne vedrører bl.a. investeringer i det tekniske udstyr i forbindelse med afgiften såsom de betalingsbokse, der skal sidde i alle lastbiler, og de kontrolporte, der skal opstilles. Derudover kommer den løbende drift af ordningen. Samlet set er de administrative omkostninger på nuværende tidspunkt på et så højt niveau, at omkostningerne ikke står mål med de fordele, som afgiften medfører.

For det andet skal regeringens beslutning om ikke at indføre kørselsafgifter for lastbiler selvfølgelig også ses i sammenhæng med, at der er brug for at styrke erhvervslivets rammevilkår og dermed væksten og jobskabelsen i den private sektor.

I Europa går udviklingen p.t. i retning af, at flere lande implementerer kilometerbaserede kørselsafgifter for lastbiler. Det kan give et skub til udviklingen og udbredelsen i retning af, at løsningen bliver det, der kan kaldes en standardiseret hyldevare. Den udvikling kan føre til, at vi får reduceret de samlede administrative omkostninger i en dansk kørselsafgiftsordning for lastbiler til et mere acceptabelt niveau.

Det er stadig regeringens holdning, at kørselsafgiften overordnet set er baseret på et sundt princip om, at forurenere betaler. Hvis det på et tidspunkt viser sig muligt at indføre kørselsafgiften for lastbiler uden væsentlige økonomiske omkostninger, vil regeringen igen tage bestik af situationen og overveje mulighederne for at anvende kørselsafgifter.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:37

Henning Hyllested (EL):

Tak for svaret. Spørgsmålet er jo i høj grad foranlediget af, at vi også havde et samråd om det samme den 21. februar, hvor jeg i hvert fald kunne konstatere – hvilket jeg på det tidspunkt også kritiserede skatteministeren for – at det, der blev lagt frem som begrundelse for pludselig at droppe kørselsafgifterne for lastbiler, ikke var særlig præcist. Og det må jeg jo ligesom konstatere lidt fortsætter her. Alttså, der bliver henvist til de meget høje administrative omkostninger og til, hvor dyrt det vil være at etablere de såkaldte onboardsystemer til lastbilerne, men jeg har jo ikke set nogen tal for det. Jeg har i hvert fald kendskab til, at en etablering af et onboardsystem i lastbiler vil koste 2.000 kr. pr. enhed – som en engangsinvestering – hvilket jeg ikke synes er voldsomt dyrt for at være med til at implemen-

tere det her system. Det er så for lastbilerne, javel. Og så er der selve systemet. Indrømmet, jeg har set tal, der siger, at det vil koste i omegnen af 3-4 mia. kr., og over en tiårig investeringsperiode vil det give en årlig omkostning på 3,5 mio. kr.

Jeg konstaterer selvfølgelig, at skatteministeren er med på, at der rent faktisk findes tilgængelig teknologi på det her område – man henviser selv til, at den teknologi er i anvendelse i Tyskland, i Slovakiet, i Ungarn, og at den er på vej til at blive indført i Frankrig og i Belgien. Men så kan jeg jo ikke forstå, at man fra den danske regerings side og fra skatteministerens side henviser til, at det er et uholdbart projekt, også rent teknologisk – det var i hvert fald den begrundelse, der blev givet, da man droppede lastbilafgifterne – altså når der rent faktisk er anvendelig teknologi til stede, hvilket skatteministeren jo også selv henviser til. Det synes jeg ikke hænger sammen, og det var ligesom det, vi efterlyste på samrådet. Der er på mange af de spørgsmål, vi stillede, ikke kommet svar tilbage. Selv ministerens talepapir er ikke blevet oversendt til udvalget, og det er dybt utilfredsstillende; jeg har lige eftersøgt det. Men o.k., det opklarer heller ingenting, for som jeg siger: Det er forholdsvis upræcist, hvad der bliver fremlagt.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:40

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men hvis der er nogle besvarelser eller nogle talepapirer, som er blevet lovet, men som ikke er kommet frem, så må vi jo tage fat på det. Det er ikke mig, der personligt sidder og afsender dem, men jeg skal nok lige se på det og finde ud af, hvad baggrunden for det er.

Men vi har faktisk i Skatteministeriet analyseret det her meget, meget nøje. Vi har siddet meget længe og har vurderet det. Vi har haft eksterne konsulenter, vi har haft en stor afdeling, der har siddet specifikt med det her. Derfor må jeg selvfølgelig tage som udgangspunkt, at de oplysninger, jeg får om de administrative omkostninger, er holdbare i forhold til det her projekt. Jeg ved ikke, hvor hr. Henning Hyllested har sine oplysninger fra, men det, jeg ved, er, at de folk, der har siddet med det i Skatteministeriet, har været ude at bruge alle de informationer, de analyser og de eksperter, der overhovedet er på det her område. I forlængelse af det kom man frem til, at administrationen ville koste ca. 10 pct. af det, som man ville få ind, og det er ganske, ganske meget. Samtidig ville man jo miste eurovignetten og de indtægter, der kom fra det.

Så alt i alt mente vi ikke at det hang sammen økonomisk at fortsætte med det her projekt. Men som jeg også sagde i mit svar, er vi da villige til at se på de erfaringer, der måtte komme fra andre lande, og om det giver mening på et senere tidspunkt.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så må det vist være spørgerens tur.

Kl. 14:41

Henning Hyllested (EL):

Jo, men erfaringerne findes jo. Det, jeg ligesom prøver at anholde, er, at man bliver ved med at henvise til, at vi så må bygge det på de erfaringer, de kan opnå i andre lande. Men de erfaringer findes jo allerede. Det er jo et GPS-baseret system – eller et GNSS-baseret system – man kører med i Tyskland. Det er jo blevet indført i 2005, og det er så blevet videreudviklet siden da – selvfølgelig er det det. Det har stort set fjernet hele behovet for de rent fysiske vejstandere, fordi man netop kører på, ja, lad os kalde det en GPS-baseret teknologi. Så det er jo det, jeg ligesom prøver at anholde: Man henviser til, at man mangler erfaringer, men erfaringerne findes. Jeg synes også, der

er sådan en dobbelthed i skatteministerens svar – altså, ja, jo, det findes, men så alligevel ikke osv. osv. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

Så er der jo den del af det, der handler om personbiler, for jeg kunne forstå, at det også var en ambition for regeringen, at det skulle kunne anvendes på personbiler. Det er jo rigtig godt at få erfaringer på området for lastbiler, det er et overskueligt og et veldefineret område. Det kan jo så netop senere hen bruges til at indføre en teknologi, der også kan bruges på personbiler.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Altså, nu tror jeg, vi skal passe på med ikke at komme for meget ind i en teknisk diskussion af det her. Men som jeg har forstået det, er det ikke det samme system, der skal bruges, hvis man får en personbilroadpricing ind, som skal bruges i forhold til lastbilerne her. Hvis det var det, ville det måske give bedre mening, men det er jo ikke tilfældet. Og det er derfor, vi fra regeringens side har følt, at vi risikerede en kæmpe, kæmpe fejlinvestering i det her. Så har det, som jeg sagde, jo også spillet en rolle, at det ville give en omkostningsforøgelse mange steder i vores samfund, for nogle få vognmænd, men jo lige så meget i forhold til de produkter, der skulle transporteres ud. Vi har ikke følt, at vi kunne lave et system, der hang sammen, hverken økonomisk eller på anden måde, i forhold til at kunne få det rigtige ud af det.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:43

Henning Hyllested (EL):

Skatteministeren spurgte før, hvor jeg måske havde mine oplysninger fra. Jeg har jo faktisk sådan prøvet at ringe rundt til nogle af de firmaer, som har været inde i den her proces, og som har været i kontakt med Skatteministeriet, og som havde regnet med, at de skulle prækvalificeres, hedder det vist, her i løbet af 2013, hvor man skulle ind i den proces. Og de har selvfølgelig også foretaget en hel masse regnestykker; det er i øvrigt de firmaer, som i forvejen har implementeret de her systemer rundtomkring, i Tyskland, Ungarn, Slovakiet, Belgien, Frankrig, udeomkring i verden, så det er jo velafprøvede systemer, de er vant til at implementere dem, og de er vant til at etablere dem. De føler sig selvfølgelig voldsomt pikeret, har jeg jo forstået på dem, når jeg har snakket med dem. De føler sig voldsomt pikeret over, at en af begrundelserne fra Skatteministeriet er, at man ikke har et holdbart projekt, at man ikke har en fornøden teknologi; det er jo klart, når de firmaer, som faktisk står med teknologien, og som kører med den rundtomkring i verden, i Danmark bliver afvist.

Det er jo det, jeg ligesom prøver at anholde over for skatteministeren, at det da i virkeligheden også er noget underligt noget.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er jo ikke overraskende, at de firmaer, der måske mister nogle ordrer, er pikeret over, at vi opgiver det her projekt, det er måske så lidt mere overraskende, at de bruger hr. Henning Hyllested som deres talsmand her i Folketinget. Men sådan er der er så meget.

Sådan er der så meget, som ændrer sig hen ad vejen. Men det, jeg bare kan sige, er, at vi i regeringen har truffet en beslutning, en beslutning, som i høj grad baserer sig på argumentet om, at vi ikke synes, at økonomien hænger ordentligt sammen i forhold til de omkostninger, det ville betyde i forhold til erhvervet.

Men vi er åbne over for at se på det på et senere tidspunkt, når der er kommet flere erfaringer, også fra andre lande.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 1207

6) Til skatteministeren af:

Henning Hyllested (EL):

Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen valgte at udbyde systemet til opkrævning af danske lastbilafgifter som OPP-projekt med deraf følgende fordyrelse af de årlige omkostninger til driften af systemet?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Skatteministeren.

Kl. 14:45

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren fik opgaven med at etablere en kørselsafgift for lastbiler kort efter regeringsskiftet i efteråret 2011. Da opgaven blev overdraget til Skatteministeriet, var der ikke truffet beslutning om, hvorvidt Skatteministeriet skulle foretage en traditionel systemanskuelse, eller om Skatteministeriet skulle vælge en anden udbudsform. Skatteministeriet har ikke på sit ressortområde opgavetyper, der som helhed er sammenlignelige med en kørselsafgift for lastbiler. I spørgsmålet om udbudsformen har det derfor været oplagt at lade sig inspirere af de erfaringer, der er gjort i andre lande.

Et af de lande, hvor man kan få erfaringer om kørselsafgifter, er Tyskland. I Tyskland indgik transportministeriet allerede i 2002 en OPP-kontrakt med virksomheden Toll Collect. Toll Collect fik opgaven med at udvikle, implementere og sørge for driften af den tyske Maut for lastbiler over 12 t. Mauten har været i drift siden 2005. Efterfølgende har andre europæiske lande, der har indført kørselsafgiftsordninger for lastbiler, overordnet set valgt samme udbudsform som i Tyskland.

Da Skatteministeriet for godt et års tid siden skulle træffe beslutning om udbudsformen, stod ministeriet derfor grundlæggende over for det valg enten at udbyde opgaven som en traditionel systemanskuelse i SKAT eller som et offentlig-privat partnerskab i lighed med erfaringerne fra udlandet. Skatteministeriet har som bekendt foreslået OPP-modellen.

Jeg kan med det samme slå fast over for hr. Henning Hyllested, at valget af et offentlig-privat partnerskab også blev truffet, fordi vi var overbeviste om, at det er den måde, vi får det økonomisk mest fordelagtige resultat. Skatteministeriets anbefaling af OPP-modellen er først og fremmest begrundet i at minimere de samlede projektmæssige risici. De samlede projektmæssige risici kan reduceres, ved at Skatteministeriet stiller krav til funktionalitet frem for bestemte krav til udformning af den tekniske løsning. Sagt lidt firkantet bliver den specifikke tekniske løsning leverandørens ansvar. Skatteministeriet vil omvendt fokusere på kvaliteten af den service, der bliver ydet måned for måned i hele kontraktens løbetid. Erhvervs- og Vækstministeriets analyser af OPP'er gennemført i Danmark peger bl.a. i retning af, at OPP-formen faktisk er en rigtig god måde at få leveret den aftalte service til den aftalte tid på.

Det skal også nævnes, at Skatteministeriet systematisk har analyseret opgavens såkaldte OPP-egnethed ud fra de parametre, Erhvervs- og Vækstministeriet anbefaler. Disse analyser har underbygget Skatteministeriets vurdering af, at opgaven var velegnet som et OPP-projekt.

Lad mig derfor afslutningsvis summere op: Vores beslutning om at udbyde opgaven som et offentlig-privat partnerskab byggede på, at vi med størst mulig sandsynlighed dels ville få den laveste pris, dels ville have afgiften sat i drift på det aftalte tidspunkt i 2015.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg må bede skatteministeren om fremover måske at forkorte besvarelsen inden for de 2 minutter, der er tilladt.

Så er det spørgeren.

Kl. 14:48

Henning Hyllested (EL):

Jeg ved det jo ikke, men jeg tror ikke, at skatteministeren og jeg er helt uenige i den betragtning, at OPP under alle omstændigheder er en dyrere form forstået på den måde, at der jo skal et højere afkast til, hvis man trækker private firmaer ind over, frem for at staten investerer, låner til en billig penge osv. Staten kan jo alt andet lige låne til billigere penge, end private firmaer kan.

Grunden til, at jeg rejser det her spørgsmål, er jo, at skatteministeren har brugt som begrundelse for at droppe kørselsafgifterne for lastbiler – og har gentaget det i dag – at der var tale om, at det var meget dyrt, meget administrativt tungt og dyrt, og at det derfor var uholdbart; der kom simpelt hen for få penge ud af det i den sidste ende til statskassen eller til den kollektive trafik, som regeringen jo har en aftale med Enhedslisten om at i hvert fald nogle af pengene skulle bruges til.

Det er derfor, jeg spørger: Hvorfor vælger Skatteministeriet så at gå ud med et OPP-projekt? Det kan være godt nok, og det bygger så også på nogle udenlandske erfaringer, kan jeg forstå, men det er jo samtidig med til at gøre projektet dyrere i den sidste ende. Det er det, jeg ikke helt forstår, når man ender med at droppe lastbilsafgifterne med henvisning til, at det er for dyrt. Så kunne man jo i hvert fald have billiggjort det ved at sige: Jamen o.k., så tager vi det på traditionel vis; det er staten, der investerer, der låner, og så kører det på den måde.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nu forstår jeg ikke helt, hvor hr. Henning Hyllested vil hen. For det, som var argumentet fra vores side, var jo netop, at der var erfaringsbaggrund i OPP-projekter i andre lande. Man kan sige meget om statens og Skatteministeriets kompetencer, men jeg tror ikke, at spidskompetencerne er at skulle udvikle projekter som en lastbilkørselsafgift, hvis jeg nu skal være helt ærlig. Og det tror jeg heller ikke det vil være for andre statslige myndigheder.

Så derfor synes jeg, det er meget naturligt, at man i den her form med rimelig komplicerede tekniske løsninger går ud i et OPP-projekt og får en eller anden, om jeg så må sige, arbejdsdeling, hvor nogle, der har ekspertisen i det, går ind og får det stillet op og administrerer det. Så får man nogle garantier for, at servicen er i orden.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:51

Henning Hyllested (EL):

Man kunne jo have forestillet sig, at staten gik ind og betalte, om jeg så må sige, etableringsomkostningerne – færdig, et engangsbeløb. Så kunne man lade de pågældende firmaer, som jo også driver systemerne i udlandet, drive systemerne, så man havde, hvad skal man sige, en kombination, men altså således at etableringsomkostningerne blev betalt af staten. Det ville jo give den her årlige udgift, hvis man kigger på det over 10 år, på 350 mio. kr. Så ville det jo trods alt, alt andet lige, i sidste ende efterlade nogle flere penge, som jeg siger, enten til statskassen eller f.eks. til den kollektive trafik.

Men jeg synes stadig væk, vil jeg sige til skatteministeren, og det gælder jo på samrådet, og jeg har nævnt det i det tidligere spørgsmål, at der er en frygtelig mangel på tal og på regnestykker, når vi snakker om det her. Vi får bare hele tiden at vide, at det er frygtelig dyrt, og at det slet ikke kan hænge sammen, og at der er alt for lidt penge i den sidste ende. Men vi har ikke set nogen tal på det for alvor. Skatteministeren siger, at vi har regnet på det, men regnestykkerne har vi ikke set. Vi mangler jo hele spørgsmålet om, hvad det så er for nogle vurderinger, for jeg kan forstå på skatteministeren, at der er nogle vurderinger af, hvad det så er for noget, vi skulle have gjort, hvor omfattende det skulle have været – bla, bla, bla, ikke? De vurderinger har vi jo ikke fået.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er klart, at der da har været forskellige præmisser for alt det her, ikke? Der har været nogle politiske præmisser om, hvor omfattende det her system skulle bygges op, hvor fintmasket vejnettet, som skulle omfattes af det her, skulle være, og hvor store takster man skulle tage. Det er sådan mere, kan man sige, nogle politiske prioriteringer, som måtte komme ind. Der synes jeg i og for sig at man fra Henning Hyllesteds side kunne tage alle mulige ting med, som skulle undersøges, men det interessante og det, som jeg kan forstå at hr. Henning Hyllested er optaget af, er sådan de mere tekniske ting i det. Hvordan er vi kommer frem til de resultater, vi er kommet frem til? Der vil jeg da anbefale, at han stiller nogle mere præcise spørgsmål gennem Skatteudvalget, og hvis der ikke er kommet svar på dem, der er stillet, så beklager jeg det, og så må vi tage den derfra.

Jeg tror, at det er uhensigtsmæssigt, at vi står i Folketingets spørgetid og går ind i en meget, meget grundig sådan teknisk diskussion om, hvordan regnestykkerne er lavet her og der. Så jeg vil anbefale, at vi får det udredt på den måde. Vi har *intet* at skjule i Skatteministeriet, vi har *intet* at skjule omkring beregningerne på det her – det vil jeg bare sige.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:53

Henning Hyllested (EL):

Nej, men det er selvfølgelig rigtigt, og jeg havde jo også forventet, at vi havde fået nogle svar på nogle af alle de spørgsmål, vi har stillet i forlængelse af samrådet. De er så ikke kommet, og så er det jo klart, at jeg benytter lejligheden til at få skatteministeren ud af busken alligevel.

Jeg er enig i, at vi ikke skal bruge spørgetiden her til noget sådan meget teknisk, men vi er vel enige om, at når man har nogle vurderinger af, hvad det er for et system, man skal bruge – dels selve det

tekniske system, dels hvor omfattende det skal være, og hvad det skal bruges til osv. – så får det trods alt også indflydelse på økonomien. Hvor meget af vejnettet vil man lade være omfattet osv.? Det er klart, at det jo får indflydelse på økonomien. Og når man så, og det er det, jeg anholder, hele tiden kommer ud med en argumentation, der lyder, at det ikke hang sammen økonomisk i sidste ende, hvad er det så for en vurdering, man har lagt til grund for, at det ikke hænger sammen?

Jeg kan godt opstille et regnestykke, hvor det hænger fint sammen. Jeg vil gerne hjælpe Skatteministeriet, hvis det er, men jeg konstaterer bare, uden at jeg som sagt skal opfattes som talsmand for nogle firmaer, at der er nogle firmaer, der har siddet og regnet på det her, og de har altså nogle regnestykker, hvor tingene hænger udmærket sammen.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Skatteministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er da klart, at hvis man som hr. Henning Hyllested på samrådet siger, at vi tager 4 kr. pr. kilometer, så kan det da godt hænge sammen, eller 10 kr. pr. kilometer, så bliver det en ren pengemaskine. Det er jeg da med på. Men jeg tror også godt, at vi kan være enige om, at så ville det være så stor en belastning på transport her i Danmark, og det er noget af det, som jeg også synes er vigtigt at have i baghovedet her, simpelt hen forskellen mellem Danmark og Tyskland. Tyskland er meget et transitland, og det er jo derfor, at det giver god, god mening dernede.

Jeg synes også, at det giver mening her i Danmark, men vi skal bare være klar over, at forskellen mellem Tyskland som et transitland og Danmark som et land, hvor der er meget intern transport, jo for det første betyder, at en større del her i Danmark ville ramme den indenlandske transport, og det ville for det andet også ramme, om jeg så må sige, transporten af almindelige dagligvarer udeomkring. Det var en af grundene til, at der i Udkantsdanmark jo var en fantastisk modstand imod det her. Det var jo netop, fordi man sagde, at det så betyder, at de produkter, der kommer derud, bliver dyrere, og at det bliver vanskeligere at få et job derude og arbejdspladser osv. Det er jo en angst for, at transportomkostningerne ude i de yderste distrikter vil blive for høje.

Så det er også noget, man skal have med i baghovedet, synes jeg, når man diskuterer de her ting. Det betyder ikke, at vi synes, at det er en dårlig idé, for det er en god idé. Det er en god idé, at forureneren betaler, det er jeg helt med på. Men vi skal også have et system, der kan hænge sammen, og det sker altså ikke med 10 kr. pr. kilometer, heller ikke med 4 kr. pr. kilometer.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 1284

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvorfor mener ministeren, at der skal være forskel på ydelsen, afhængigt af om man er henholdsvis uddannelsesparat eller aktivitetsparat, jf. regeringens udspil om en reform af kontanthjælpssystemet?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Når der bliver spurgt til, hvorfor vi fra regeringens side ønsker, at der skal være én ydelse til de stærkeste unge i kontanthjælpssystemet og en højere ydelse til vores udsatte unge, så er forklaringen jo den enkle, at mange af vores kontanthjælpsmodtagere er meget forskellige. Vi har ressourcestærke unge i kontanthjælpssystemet, der både kan og skal gå i gang med en uddannelse. Vi har i det hele taget lagt en reform frem, der dækker den grundlæggende tanke, at dem, der kan, skal, og dem, der endnu ikke kan, skal have bedre hjælp end i dag.

Men lige så vigtigt det er at få understreget, at der er mange unge i kontanthjælpssystemet, der godt kan, lige så vigtigt er det for mig at understrege, at vi har unge med meget store, komplekse og ofte sammensatte sociale problemer, og vi ønsker altså ikke, at unge, der er omgivet af meget massive sociale problemer, betragtes på samme måde som de allerstærkeste.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg ved godt, at der jo i øjeblikket foregår forhandlinger om kontanthjælpsreformen, og der er også fremsat et forslag af beskæftigelsesministeren – det tog lang tid – som jo adresserer, at vi har en udfordring her, som jeg synes vi skal være fælles om. Når jeg stiller spørgsmålet omkring det her med, hvornår man er uddannelsesparat, og hvornår man er aktivitetsparat, så handler det jo om, at vi har en situation her, hvor der faktisk for nogle unge mennesker er ret stor forskel på, hvad de får i indkomst, afhængigt af om de er aktivitetsparate eller uddannelsesparate.

Der kan også opstå en situation, hvor to unge er i et forløb og den ene er uddannelsesparat og den anden aktivitetsparat. Det kan jo være, at de er med i et renholdelsesprojekt, hvor den ene unge altså får den høje ydelse, og den anden unge får den mindre ydelse, næsten den halve ydelse. Jeg spørger bare ministeren: Er det ikke en væsentlig problemstilling, er det ikke et problem, som ministeren bliver nødt til at forholde sig til ud over at sige, at der er nogle ressourcestærke unge, der skal, og så er der nogle mindre ressourcestærke unge, som skal hjælpes lidt mere, og derfor skal de også have en højere ydelse?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er klart dilemmaer forbundet, også med regeringens forslag til en ny kontanthjælpsreform. Det har jeg sagt fra dag et. Men dilemmaet består jo i, at vi gerne vil sikre, at de stærkeste unge går i gang med en uddannelse og der ikke skal være et negativt økonomisk incitament til at blive på kontanthjælp, så vi derfor indfører uddannelseshjælp i stedet for kontanthjælp og møder de unge med det meget klare krav, at vi ønsker, de skal investere tid og penge i deres egen fremtid, mens vi fra samfundets side gør det samme, nemlig investerer tid og penge i, at de kan få en uddannelse, men lige så vigtigt og rigtigt det er, lige så rigtigt er det jo også at erkende, at det ikke gælder for alle unge.

Når vi lægger det snit, vi gør, fra regeringens side, er det selvfølgelig, fordi vi er betænkelige, hvis unge igennem en længere periode skal være på en meget, meget lav ydelse, som det kan være svært at

leve for, når man ikke har samme muligheder for eksempelvis at kunne arbejde ved siden af eller låne penge, som man kan i SU-systemet. Det er det, der er forklaringen på den ydelsesmæssige forskel. Vores egentlige problem består jo i, at der er så mange unge, der er på kontanthjælp, og derfor er det vigtigt, at flere af dem overgår til uddannelse.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:00

Hans Andersen (V):

Men er ministeren ikke enig i, at der her simpelt hen opstår en risiko for, at et ungt menneske tager en hel nøgtern vurdering af det her og spørger: Er jeg uddannelsesparat, eller er jeg aktivitetsparat? Der er dog alligevel 5.000 kr. i forskel pr. måned, afhængigt af om man er det ene eller det andet. Og det er da en problemstilling, som jeg synes vi er nødsaget til at forholde os til. Det er da tankevækkende, at de pågældende unge jo kan komme ud i det samme forløb. Den ene unge kan komme ud i et forløb med henblik på at skulle i uddannelse om 2 eller 3 måneder, og den anden unge, en aktivitetsparat unge, kan komme ud i et forløb, hvor de faktisk skal renholde den samme strand, men hvor de får en vidt forskellig ydelse. Er det ikke et væsentligt dilemma?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, der er et dilemma. Dilemmaerne er der i kontanthjælpssystemet allerede i dag. Det, der er lidt spøjst ved seancen her, er jo, at jeg sidder med spørgerens partiovre i mit eget ministerium i dag og diskuterer de her forhold omkring et forhandlingsbord, og det er selvfølgelig dér, diskussionen skal tages nu, for vi er allerede langt inde i de politiske forhandlinger.

Men som sagt er det, der er afgørende for os, at vi kan formå at håndtere at skelne mellem dem, der kan, og dem, der ikke kan. Og jo, der er dilemmaer forbundet med det, men jeg tror ikke, at nogen skal gøre sig den forestilling, at man kan lave regler på kontanthjælpsområdet, som ikke vil være omgivet af nogle dilemmaer, for der er rigtig mange problemstillinger, der skal håndteres på en gang.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Hans Andersen.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 1285

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvilke krav vil ministeren stille til en aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, for at denne kan modtage den høje ydelse?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Godt. Jeg skal lige vænne mig til, at man ikke får spørgsmålet oplæst, som man ellers har fået i en lang periode.

Spørgsmålet her er helt relevant, for det er rigtigt, at som reglerne er i dag, har vi borgere i kontanthjælpssystemet, som ikke bliver

mødt med nogen krav, og det er jo ofte borgere, der har store, svære, komplekse sociale problemstillinger omkring sig. Jeg synes, man i en årrække har begået den fejltagelse at tro, at mennesker ikke kan få et bedre liv end det, de har i dag, hvorfor man så har placeret dem som det, man kalder midlertidig passive. Jeg er egentlig også af den overbevisning, at nogle af vores allermest udsatte mennesker har fået det dårligere, fordi de ikke har været omgivet af en indsats. Det lægger vi op til at ændre nu, vi foreslår at afskaffe matchsystemet, vi vil ikke længere opgive mennesker, og vi vil også sikre, at der gøres en indsats over for de allermest udsatte.

Der bliver konkret spurgt til, hvad det er for nogle krav, der skal stilles, og det afhænger jo fuldstændig af, hvad det er for en livssituation, der omgiver det enkelte menneske.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:03

Hans Andersen (V):

Tak for det svar. Men spørgsmålet går jo lidt mere direkte på det her med at være aktivitetsparat og være uddannelsesparat i forbindelse med den gruppe af unge mellem 25 og 30 år. For er man aktivitetsparat ved alene at have en mentor og dermed berettiget til aktivitetstillægget? Det at være i aktivt tilbud betyder, at så er man aktiv, og så er man berettiget til aktivitetstillægget. Sådan forstår man det, som ministeren har lagt frem. Men er det også nok at være til rådighed for et tilbud, og er man så også berettiget til et aktivitetstillæg?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er vigtigt, at den aktive indsats målrettes det enkelte menneske, for når vi taler om vores mest udsatte borgere, er deres livssituationer forskellige fra hinanden.

Der er nogle, der vil kunne indgå i et tilbud, der relaterer sig direkte til beskæftigelse eller uddannelse. Der er andre, der vil have behov for en indsats af mere socialfaglig karakter. Det kan være misbrugsbehandling kombineret med en socialfaglig indsats. Og så er der nogle af vores allermest udsatte borgere, som, i hvert fald i forhold til hvor de står i dag, har behov for noget hjælp og bistand til at få en hverdag til at fungere. Og ja, det kan godt være mentorstøtte, og det vil være nok, hvis det er sådan, at det pågældende menneskes livssituation tilsiger, at det er den indsats, der skal startes op med.

Husk nu på, at vi jo er i gang med at reformere et kontanthjælpsystem, der lider under, at man i mange år har ladet en stor gruppe passe sig selv. Mange borgere er blevet overladt til sig selv. Ca. 5 pct. af vores kontanthjælpsmodtagere har modtaget kontanthjælp i mere end 10 år, og mange af dem er i dag så langt væk fra arbejdsmarkedet, at det er en lang rejse, vi skal ud på for at bringe dem tættere på. Og det er det, vi går i gang med nu.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Hans Andersen (V):

Jeg tror, at jeg skal prøve at blive lidt mere skarp i mine spørgsmål. For jeg spørger lidt til, hvad der skal til for at få et aktivitetstillæg.

På side 23 i udspillet til reformen står, at man som aktivitetsparat ung kan få ret til et aktivitetstillæg i de uger, hvor man deltager i et aktivt tilbud.

Så er spørgsmålet jo, hvor lidt eller hvor meget der skal til for at få et aktivitetstillæg. Forestiller ministeren sig, at det så er i 6 måneder om året, man får aktivitetstillægget, eller er det i 8 måneder eller i 4 måneder om året, man kan få aktivitetstillægget?

Det er sådan set det, det er interessant at få en drøftelse af.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Aktivitetstillægget udløses, hvis man er i en aktiv indsats. Og den aktive indsats defineres, afhængigt af hvad det er for en situation, borgeren er i.

Hvis kommunen ikke formår at give borgeren et tilbud eller der er pause mellem to tilbud, vil man fortsat være berettiget til aktivitetstillægget. For det, det her handler om, er at sikre, at alle borgere bliver omgivet af en indsats, at der er nogle, der har øje på vedkommende, at vi ikke opgiver nogen, at ingen overlades til en passiv hverdag, som det sker i dag.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:06

Hans Andersen (V):

Det er bare ikke det, der står i udspillet. For der står, at man kan få aktivitetstillæg i de uger, hvor man deltager i et aktivt tilbud. Men at være hjemme og vente er vel ikke at deltage i et aktivt tilbud. Hvis man går hjemme og i princippet tilkendegiver, at man gerne vil, men der ikke er nogen tilbud, skal man så have et aktivitetstillæg stadig væk?

Det synes jeg da er væsentligt at få afklaret. Jeg synes bare ikke, at ministeren svarer i overensstemmelse med det, der står i udspillet. Og jeg bliver lidt i tvivl om det.

Min opfattelse er måske, at man får aktivitetstillægget hele året, bare man er tilknyttet en mentor eller der i princippet én gang, første gang, er sat noget i værk med et aktivt tilbud. Får man så i den situation et aktivitetstillæg resten af tiden?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren for den afsluttende bemærkning.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man får et aktivitetstillæg, når man er omgivet af en aktiv indsats. Og den aktive indsats skal tilrettelægges under hensyntagen til den situation, den enkelte borger er i.

Som jeg lige har sagt – jeg gentager gerne: Hvis det er sådan, at der i en periode ikke kan gives et aktivt tilbud, vil man fortsat være berettiget til sit aktivitetstillæg. Og under alle omstændigheder kan det at have en mentor sagtens være den aktive indsats, der skal tilbydes, hvis det er det, der er det rette for den enkelte borger.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg fra Venstre.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1306

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er det »integrationspålæg«, der er omtalt i regeringens forslag til kontanthjælpsreform, ikke efter ministerens opfattelse identisk med de eksisterende regler, hvor det allerede i dag er muligt at aktivere en indvandrer i et tilbud med danskundervisning og trække i kontanthjælpen, såfremt den ledige ikke møder op?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi går nu til et par spørgsmål, der handler om integrationsdelen af kontanthjælpsreformen. Det er et helt relevant emne, for vi har mange borgere med minoritetsbaggrund i kontanthjælpssystemet, og vi har også grupper, der er overrepræsenteret.

Når vi foreslår at lave forsøg med integrationspålæg – det sidder vi også og diskuterer med spørgerens partikammerater netop nu – er det, fordi vi gerne vil forsøge at samle indsatsen omkring vores minoritetsgrupper. Det kan være en indsats, der kan indeholde forskellige elementer, men det er klart, at danskundervisning vil være en central del af den. Det er helt korrekt, at man også i dag kan tilbyde danskundervisning, men nu ønsker vi altså at understøtte den her indsats og også at understrege vigtigheden af, at der tænkes i integration i arbejdet på kontanthjælpsområdet.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:08

Inger Støjberg (V):

Jamen jeg takker for svaret, og jeg takker da især for, at ministeren nu langt om længe vedgår, at der netop ikke er noget nyt i det her, men at det er noget, man allerede kan i dag. Det synes jeg er en væsentlig afklaring at få.

Det var ellers noget af det, både beskæftigelsesministeren og integrationsministeren slog stort op som noget helt nyt, det var et dyr i åbenbaringen, måtte man ligesom forstå. Nu var alle sager løst med det her. Men jeg vil blot lige takke for, at ministeren nu endelig langt om længe vedgår, at der intet nyt er under solen.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved altså ikke helt, hvad begrebet langt om længe dækker over. Vores tanker om et integrationspålæg har været diskuteret i ganske kort tid. Det er stadig væk både noget, vi sidder og idéudvikler på, og noget, vi diskuterer med dem, der nu repræsenterer Venstre i diskussionen om en kontanthjælpsreform.

Jeg tror, at vi kan få et godt stykke arbejde ud af det. Der har ikke været arbejdet på den her måde i kontanthjælpssystemet med integrationspålæg før. Det er en ny tanke. Det er jo ikke sådan, at man behøver at opfinde alle nye redskaber, for f.eks. det at lære dansk er nu en god idé, ligegyldigt i hvilken form det tilbydes mennesker, der kommer udefra.

Tanken om at arbejde med et integrationspålæg og at samle indsatsen omkring den enkelte borger er noget, vi gerne vil se på kontanthjælpsområdet. Og mon det ikke også får opbakning fra de øvrige partier? Det tror jeg.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:10

Inger Støjberg (V):

Jo, jeg kan da roligt afsløre, at i Venstre er vi da selvfølgelig meget store tilhængere af det, i og med at det var noget, vi selv indførte i sin tid.

Når jeg alligevel lige anfægter det her i dag via et spørgsmål, er det bare, fordi jeg jo synes, at det er lidt at føre befolkningen bag lyset – det kan man vel godt sige? – når man ligefrem går ud og laver store forsider på Politiken, hvor man fortæller, at nu har man fundet noget helt nyt, og det så i virkeligheden ikke er det.

Jeg er sådan set ikke uenig med regeringen i det her, faktisk tværtimod. Det er jo også derfor, jeg kan stå med lov om aktiv socialpolitik her, hvor man netop i §§ 36-41 kan se, at det her allerede eksisterer. Så jeg har egentlig umiddelbart ikke yderligere til det her andet end blot en tak for, at ministeren giver mig ret i mit synspunkt.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg forstår, at spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 1307

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Vil det at omdøbe aktivering af indvandrere til »integrationspålæg« efter ministerens mening have en positiv beskæftigelseseffekt, og forventer ministeren, at alene det at omdøbe indsatsen vil opveje de massive negative konsekvenser, regeringens afskaffelse af kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og starthjælpen har haft for beskæftigelsen blandt indvandrere i Danmark?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er vores klare vurdering, at det samlede udspil til en ny kontanthjælpsreform har en positiv beskæftigelseseffekt. Hvis vi kigger på gruppen af minoriteter, som er overrepræsenteret bl.a. i matchgruppe 3, så tror jeg, vi vil se, at noget af det allervigtigste er, at vi får afskaffet matchgrupperne, altså at man ikke længere kan være i en passiv manglende indsats derhjemme; at vi kommer til at stille præcise krav om, at man skal arbejde for sin kontanthjælp; at vi sætter fokus på grundlæggende kompetencer, på dansk og matematik. Husk på, at ni ud af ti unge i kontanthjælpssystemet ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, at tre ud af fire kun har deres folkeskoleuddannelse, og det er et alt for spinkelt grundlag at stå på.

Det er klart, at en reform, som både stiller klare krav om, at man arbejder for kontanthjælpen, og gør op med passivkulturen og indfører forsøg med integrationspålæg, samtidig med at vi satser på at fremme grundlæggende kompetencer inden for dansk og matematik, forhåbentlig vil kunne understøtte, at flere af vores minoriteter kan flytte sig fra et liv på kontanthjælp til et liv med uddannelse og arbejde, og det håber jeg at alle i Folketinget synes er positivt.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:13

Kl. 15:16

Inger Støjberg (V):

Når jeg rejser det her spørgsmål, er det jo, netop fordi jeg har en dyb, dyb bekymring for, at den skadevirkning, som regeringen har påført hele indvandrerområdet ved at fjerne 225-timersreglen, start-hjælpen og kontanthjælpsloftet, ikke bliver opvejet af, at man har omdøbt aktivering til integrationspålæg. Jeg har altså også lidt svært ved at se, at det, at man fjerner matchgrupperne, skulle kunne imødegå skadevirkningerne af det, som man allerede har indført. Det er jo ikke noget, jeg står og finder på, altså at hele området har lidt stor skade ved, at regeringen har ophævet 225-timersreglen, start-hjælpen og kontanthjælpsloftet, for vi kan jo se, at antallet af indvandrere på kontanthjælp er steget markant, siden man er holdt op med at stille krav.

Så min bekymring her ligger i, at regeringen ikke gør nok. Men der er ingen tvivl om, at vi fra Venstres side nok skal være med til at presse regeringen i den rigtige retning på det her område, så der kan ministeren tage den helt med ro. Men jeg kan bare ikke forstå, at det at omdøbe noget skulle betyde, at flere indvandrere skulle komme ind på arbejdsmarkedet, og at det skulle kunne opveje skadevirkningerne af det, som man allerede har gennemført.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det er jo altid ærgerligt, når man forsøger at banalisere et samlet stort politisk udspil til at handle om ord. Det ville nok hjælpe at spørge om det, hvis man deltog i forhandlingerne, som pågår i de her dage, fordi det er jo der, vi arbejder os ind i substansen og i dybden af de forskellige emner, der indgår i kontanthjælpsreformen.

Vi har i øvrigt en rigtig god dialog og diskussion med både fru Ulla Tørnæs og hr. Peter Christensen, der repræsenterer Venstre, og jeg er egentlig ret fortrøstningsfuld, i forhold til at Folketingets partier kan samles om en kontanthjælpsreform, der vil sikre regler på kontanthjælpsområdet, der virker bedre end dem, der er i dag.

Noget af det, jeg selv synes er mest problematisk, er jo de mange, vi kan se der har været på kontanthjælp i mange år og i lange perioder; det gælder både unge og voksne, og det gælder selvfølgelig også nogle af vores kvinder med minoritetsbaggrund.

Man kan jo have mange holdninger til, hvad det er for midler, der skal tages i brug. Ydelser indgår selvfølgelig som en del af den diskussion, og man har forsøgt sig med nogle ydelser, som i hvert fald ikke fik alle i arbejde, må vi konstatere. Jeg tror på, at det at stille klare krav om, at man f.eks. skal arbejde for kontanthjælpen, er et effektivt redskab, som jeg egentlig tror vi får rigtig fine resultater ud af.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:15

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo klart, at det helst skulle komme til at virke bedre end i dag, for regeringen har jo fuldstændig ødelagt det her område ved netop at ophæve 225-timersreglen, start-hjælpen og fjerne kontanthjælpsloftet.

Jeg vil bare gerne bede ministeren om at bekræfte, at der alene i 2012 er kommet 1.153 ekstra udlændinge på kontanthjælp svarende til en stigning på 31 pct. Det vil jeg bare gerne bede ministeren om at bekræfte.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er korrekt, at der er kommet flere indvandrere på kontanthjælp. Det er ikke positivt, og det bekræfter behovet for en reform af kontanthjælpsområdet.

Jeg håber selvfølgelig på, at vi måske til forskel fra tidligere kan få lavet en samlet reform, som tager hånd om de forskellige problemstillinger, der er på kontanthjælpsområdet. En handler om ydelsesspørgsmålet, en anden handler om rådighed og sanktioner. Andre ting handler jo om faktisk at gøre vores kontanthjælpsmodtagere i stand til at gå ud og tage uddannelse og arbejde. Noget af det, jeg er rigtig bekymret over, er, hvor mange af vores kontanthjælpsmodtagere der mangler helt grundlæggende kompetencer i f.eks. dansk og matematik. Og det er ikke et minoritetsspørgsmål; det gælder også mange af vores danske unge, som desværre ikke er blevet klædt godt nok på i deres skolegang til at kunne gå i gang med en ungdomsuddannelse.

Det, der er sigtet med den her reform, er jo først og fremmest at give mennesker et stærkere fundament at stå på i fremtidens Danmark. Vi ønsker, at mennesker skal uddanne sig og arbejde i stedet for at være mange år på kontanthjælp. Det er det, der er vores mål, og det er det, vi håber at samle Folketingets partier bag.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Inger Støjberg (V):

Det er jo så godt. Så har ministeren jo bekræftet, at der er en markant stigning, nemlig at antallet af udlændinge på kontanthjælp er steget med en tredjedel i 2012. Det er den ene del af det. Den anden del af det – og det kan ministeren også bekræfte, for det er nemlig noget, ministeren selv har svaret mig i et officielt svar – er, at fra dag et, hvor man fjernede kontanthjælpsloftet, kan vi se en enorm stigning i antal ægtepar på kontanthjælp.

Der er jo selvfølgelig en sammenhæng i det, må jeg sige til ministeren, og det påviser blot, at regeringens politik på det her område er forfejlet. Det, at man har fjernet både kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og start-hjælpen, betyder, at flere indvandrere står uden for arbejdsmarkedet. Og det er selvfølgelig årsagen til, at vi i Venstre gerne vil hjælpe til med en kontanthjælpsreform og være med til at trække regeringen i den rigtige retning, så flere udlændinge kan komme ind på arbejdsmarkedet frem for at være på passiv forsørgelse.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo sådan en lidt speciel måde at betragte politik på, at man gerne vil hjælpe til. Hvorfor ikke bare tage et politisk ansvar? Vi har jo i Danmark tradition for at lave brede politiske aftaler på afgørende samfundsområder, og kontanthjælpsområdet er vigtigt. Det berører tusindvis af mennesker. Det er den nederste del af det sociale sikkerhedsnet i Danmark, og det er det sted, hvorfra mennesker også i en svær livssituation skal have bedre mulighed i morgen, end de har i dag.

Jeg skal ikke blande mig i, hvordan andre politikere anlægger deres retorik. Jeg vil bare appellere til, at man sætter sig omkring forhandlingsbordet, hvor mange af os sidder i forvejen, og finder de politiske løsninger på kontanthjælpsområdet, som er fremtidsholdbare. Og ja, vi diskuterer ydelser. Det gør vi i regeringens forslag. Det er der også andre partier der ønsker at diskutere. Men at tro, at det kun handler om det, når vi også har at gøre med mennesker, der er i en svær livssituation, og når vi ikke er i stand til i vores uddannelsessystem at klæde alle unge på til bare at kunne læse og skrive og regne, er overfladisk.

Kontanthjælpsområdet er vigtigt. Vi har lagt et stort reformforslag på bordet. Nu er det op til Folketingets partier at diskutere det. Det gør vi omkring forhandlingsbordet. Der har vi en god diskussion, og jeg håber på et godt resultat.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke af Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 1322

11) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan mener ministeren, at en mobiltelefon-app, en undersøgelse af kønsroller og en udvidelse af en oplysningskampagne – tiltag, der nævnes i Redegørelse/Perspektiv- og Handlingsplan 2013 – kan mindske den ekstreme grad af social kontrol og få indvandrerkvinderne ud på det danske arbejdsmarked?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:19

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Spørgsmålet lyder, om jeg mener, at en mobiltelefon-app, en undersøgelse af kønsroller og en udvidelse af en oplysningskampagne – tiltag, der nævnes i redegørelsen om perspektiv- og handlingsplan 2013 – kan mindske den ekstreme grad af social kontrol og få indvandrerkvinderne ud på det danske arbejdsmarked. Jeg siger tak for spørgsmålet.

Lad mig starte med at sige, at jeg undrer mig en lille smule over noget af spørgsmålet, fordi det ikke på nogen som helst måde har været meningen, at det skulle hægtes sammen med arbejdsmarkedet. Men når det er sagt, må jeg sige, at virkeligheden jo også er sådan, at ingen af de tre initiativer kan stå alene, og det har heller ikke været meningen.

Så vil jeg også gerne lige gøre opmærksom på, at forslaget om de tre aktiviteter har været sendt i høring i satspuljekredsen, og kredsen har godkendt forslagene. Det burde fru Fatma Øktem også vide, da Venstre er en del af den kreds, ligesom fru Fatma Øktem selvfølgelig også ved, at regeringen står bag en omfattende indsats, når det kommer til at modvirke social kontrol og at få indvandrerkvinder ind på arbejdsmarkedet.

Bekæmpelsen af social kontrol og andre æresrelaterede konflikter ligger regeringen meget på sinde, og som det må være fru Fatma Øktem bekendt, lancerede social- og integrationsministeren i juli 2012 en national strategi mod æresrelaterede konflikter, herunder social kontrol. Der er afsat 24 mio. kr. af satspuljemidlerne til strategien over 4 år, og der er i alt 30 konkrete initiativer i strategien. Strategiens fokusområder og initiativer er drøftet i og godkendt af satspuljekredsen, som er enig om, at det er vigtigt at prioritere indsatsen mod social kontrol og andre æresrelaterede konflikter.

Derudover offentliggjorde regeringen i november 2012 strategien mod parallelle retsopfattelser og et opgør med tvang og undertrykkelse i forbindelse med religiøse velselser. Formålet med strategien er at forebygge, at religiøse skikke på det familieretlige område begrænser borgernes frihed og rettigheder. Strategien indeholder i alt 15 initiativer. De tre initiativer i perspektiv- og handlingsplanen er således en del af en massiv satsning på at modvirke social kontrol i særligt indvandrer miljøer. Konkret ønsker vi med de tre tiltag at sætte fokus på de kvinder med indvandrerbaggrund, som er særlig udsat for at leve isoleret og uden mulighed for at få viden om ligestilling og deres rettigheder i familien og det danske samfund. Og resten skal jeg nok læse op, når formanden har sat sig ned igen.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:22

Fatma Øktem (V):

Mange tak for svaret. Jeg kan her berolige ministeren med, at jeg er helt bekendt med, at Venstre er med i satsforhandlingerne. Med hensyn til de tre tiltag har jeg ikke andet end rosende ord at sige om i hvert fald de to første, for rettighedskampagnen var noget, vi selv startede, og som ministeren her viderefører. Så jeg har ikke noget at sige om det. Det synes jeg er ganske glimrende.

Det er heller ikke det, mit spørgsmål går ud på. Mit spørgsmål udspringer af, at ministeren igennem rigtig mange år har advokeret for, at indvandrerkvinder var svigtet af den tidligere regering. Og vi er vel ikke i tvivl om, at der er et meget stort kønsligestillingsproblem blandt etniske minoriteter. Så undrer det mig, at ministeren i sin perspektiv- og handlingsplan ikke kommer med noget nyt, ud over at der skal være en mobiltelefonapp. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om det er svaret fra ministerens side, og ikke, hvad alle de andre gør. Nu har ministeren jo i alle de år selv været integrationskonsulent og brugt enhver lejlighed til at sige, at der ikke blev gjort nok, og at det her var et ligestillingsproblem. Så er det, jeg spørger ministeren om det, når ministeren sidder der som ligestillingsminister i dag.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:23

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, det lige er at stramme den en anelse at sige, at jeg ved enhver lejlighed har sagt, at der ikke skete noget som helst.

Med hensyn til mobilappen synes jeg, det er vigtigt at have den tilgang, at man selvfølgelig ønsker at prøve noget nyt og prøve at nå også en ny målgruppe. Jeg kan oplyse ordføreren om, at vi sidste år støttede LOKK i udvikling af netop en app til f.eks. kærestevold, som unge mennesker har taget rigtig, rigtig godt imod. Jeg kan også oplyse ordføreren om, at der har været omkring 1.500 downloads af den app. Hvis det bare har hjulpet få unge mennesker med at komme ud af et problem, hvis det bare har hjulpet få unge mennesker med at få hjælp, så synes jeg, at en app er en rigtig, rigtig god idé. Det er jo ikke noget, vi bare finder på. Det er jo et værktøj, som skal være en del af en massiv, bred strategi med masser af initiativer. Det her – og det burde ordføreren jo egentlig også vide – er nogle penge, der blev tilovers, som vi har brugt, og så har vi fundet nogle initiativer, som vi lægger oven i de allerede eksisterende initiativer. Så vi burde klappe i hænderne, for det her er rigtig, rigtig godt.

Kl. 15:25

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:25

Fatma Øktem (V):

Det er imponerende, at ligestillingsministeren ikke kan lave noget som helst, uden at det skal lyde, som om det er det helt store columbusæg. Det er en app, vi taler om. Og vi taler om de socialt udsatte, vi taler om nogle kvinder, som er styret af social kontrol, og at den her app nærmest kommer som en løsning på det hele. Men lad nu det ligge.

Så lad mig stille ministeren et konkret spørgsmål. Vi har rigtig mange kvinder uden for arbejdsmarkedet med en anden etnisk oprindelse end dansk. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om han synes, det er et problem, at vi har så mange, der står uden for arbejdsmarkedet. Er det et ligestillingsproblem?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:25

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg synes, det er et problem for de kvinder og også for det danske samfund, at vi ikke kan få gjort gavn af alle de gode kræfter. Nu håber jeg da helt klart, at fru Fatma Øktem hørte på fru Inger Støjberg og også beskæftigelsesministeren, som netop talte om en kontanthjælpsreform, og også om, hvordan Venstre kan få indflydelse på den kontanthjælpsreform, som også bliver forhandlet – det er så bare ikke her og lige nu.

Så jo, jeg synes, det er et problem. Men jeg synes også, det er et problem, at ordføreren udlægger det, som om den her app bare er noget tilfældigt, der bliver taget ud. Det her er rent faktisk noget, som er en del af en massiv strategi, og som i øvrigt har været til høring hos de forskellige partier. Og jeg har ikke før lige nu hørt, at det skulle være et problem for Venstre. Lige pludselig er det et problem, og det undrer mig i den grad. Så det står jeg uforstående over for. Men jeg synes, at vi skal glæde os over, at vi har fået lavet de strategier her – 30 initiativer i den ene, 15 i den anden. Det er da fantastisk, det skal vi da glæde os over. For vi vil da vel det samme, nemlig at løse de udfordringer, der er.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:26

Fatma Øktem (V):

Det lød meget flot, og det er fuldstændig korrekt, at vi i hvert fald gerne vil løse nogle af de udfordringer, der er, og helst dem alle sammen. Men vi er også realistiske, og vi ved, at udfordringer og problemer kræver konkrete løsninger, og vi havde faktisk et middel, som mange af de her kvinder, som står længst fra arbejdsmarkedet, som lever under social kontrol, kunne bruge over for deres mænd og over for deres familier, nemlig 225-timersreglen.

Vil ministeren fortælle mig, hvad der er af direkte og konkrete tiltag, og ikke komme med store floskler? Jeg nævner her et konkret middel, som vi havde indført, og som den nuværende regering valgte at fjerne, og jeg vil gerne høre ministeren, om det ikke var et middel for nogle kvinder til at komme på arbejdsmarkedet, der blev fjernet?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu er det god latin herinde, at man forholder sig til det spørgsmål, man har stillet. Det må man gøre. Ellers skulle man også have stillet det andet spørgsmål, og det har man ikke gjort i denne sammenhæng. Jeg vil lige læse spørgsmålet op en gang til – og det er det, jeg svarer på:

Hvordan mener ministeren, at en mobiltelefonapp, en undersøgelse af kønsroller og en udvidelse af en oplysningskampagne – tiltag, der nævnes i redegørelsen om perspektiv- og handlingsplan 2013 – kan mindske den ekstreme grad af social kontrol og få indvandrerkvinderne ud på det danske arbejdsmarked?

Det, jeg siger, er, at det ikke har været meningen med de tre tiltag – det handler ikke om arbejdsmarkedet. Til gengæld er det fuldstændig rigtigt, at det er tiltag, der har været penge tilovers til, og vi har skrevet ud til satspuljepartierne, som Venstre er en del af, og der har ikke været nogen problemer, man har nikket og sagt ja til det, og vi har sat det i gang med accept fra Venstre. Lige pludselig synes man, at det er et problem at skulle lave en oplysningskampagne, og det undrer mig, for ordføreren har jo selv engang været integrationskonsulent og været en af dem, der skulle ud og undersøge og undervise osv. Dengang virkede det, og det har jeg faktisk også tiltro til at det gør denne gang.

Så vi har gjort det, fordi det virker. Og jeg synes, det er rigtig godt, at ordføreren selv siger, at det lyder flot, for det er jo lige præcis det, det er – det er rigtig, rigtig flot – og det skal vi glæde os over.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 15:29

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. marts 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:29).